உ

கடவுள் துணை.

மெய்ஞ்ஞானியாகிய

கைலாயக்

கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

முன்ஞானம்-௱-பின்ஞானம்-௱.

இஃது;

ஆறுமுகதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு.

திருத்தணிகை.

சித்தையரவர்களது

வாணீவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௫ ௵

MADRAS

சிவமயம்.

கைலாயக்கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்த

மூன்ஞானம்-நூறு.

அகண்டபரிபூரண மாமுமையாள்பாத மப்புரத்தேநின்றதொரு
ஔவையர்பாதம்' புகன்றுநின்றகணேசனொடுநாதாக்கள்பாதம் புகழ்பெரி
ய வாக்குடையவாணிபாதம், நிகன்றெனவேயெனையாண்ட குருவின்பா
தம்நிறைநிறையாய்ச்சொரூபத்தில்நின்றோர்பாதம்; முகன்றுமெனையின்
றெடுத்தசின்மயத்தின்பாத மூவுலகுமெச்சுதற்குக்காப்புதானே, (௧)

தாங்கிநின்றசரிதையிலேநின்றுசடம்வீழ்கில் தப்பாதுகிரிகை யுள்
ளேசாரப்பண்ணும்' வாங்கிநின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதானால் மாத்தா
னவுடலெடுத்து யோகம்பண்ணும்; ஓங்கிநின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதா
னால்-உத்தமனேவுயர்ந்தநின்ற ஞானத்தேற்றும்; பாங்கிநின்றஅச்சென்
மமவுனமுத்திப்பரிவாக வாய்த்தவர்களறிந்துகொள்ளே' (௨)

அறிந்திந்தநான்குக்கும் விக்கினங்களுண்டு அப்பனேஅகாமியஞ்
சஞ்சிதத்தோடே. மறிந்துநின்றபிராரத்தந்தீதாயத்தோடுமகத்தானநா
லுக்கும் விக்கினங்களாச்சு, பிறிந்துநின்றநாலினாற்செய்வதென்னபோரா
ணவறுமையொடுகிலேசந்துக்கஞ்; செறிந்துநின்றபெண்பொன்னுமண்
ணினாலே சேத்துமத்திலீபோலே தியங்குவாரோ' (௩)

தியங்கினால் கெற்சித்துத்துறத்திச்சண்ணுஞ் சிறியாமிலேச்சனை
யோஜகத்தினுள்ளே; மயங்கினார்நாலுபாதத்தினுள்ளுமனஞ்செவ்வை
யாவதெப் [illegible] போ' தயங்கினாருலகத்திற்கோடிபேர்கள்சா

வதும்பிறப்பதுவுங்காவடிபோலாச்சு, துயங்கினார்துயரத்தால் ஞானம்போச்சு சூடுகொட்டிலறிவதுபோல் சுத்தப்பாழே' (௪)

பாழானமாய்கைசென்று வொழிவதெப்போ பரந்தமனஞ் செவ்வையாய்வருவதெப்போ: வாளானவிழியுடைய பெண்ணைச்சேரு மயக்கமற்றுநிற்பதெப்போமனமேயையோ; காழானவுலகமதிறைசையெல்லாங் கருவறுத்துநிற்பதெப்போகருதிநின்ற,கோளானகருவிவிட்டுமேலே நோக்கிக் கூடுவேதுயேதென்றால் மூலம்பாரே; (௫)

மூலமுதலாறுதலங் கீழேதள்ளி முதிர்ந்துநின்ற மேலாறுமெடுத்துநோக்கிக், கோலமுடனுன்மனையைத்தாண்டியேறிக் கொடியதொரு ஞானசத்திக்குள்ளேமைந்த; பாலமென்ற கேசரியாமவுனத்தூண்டிப் பராபரமாமந்தரத்தில்ஞானமுற்றிக், காலமொடுயிறப்பிறப்புங் கடந்துபோகுங் கைவிட்டசூத்திரம்போல் சடமுமோங்கே' (௬)

ஓங்காரமுதற்கொண்டு வைந்தெழுந்தோடாறு முற்றுநின்றபஞ்சகர்த்தாளிருந்திடந்தான்பாரு' ஆங்காரமாணவமும் நானெனவும்போனு லப்பவல்லோஅகாரமுதலுகாரங்காணும்' பாங்கானமகாரமொடுவிந்துநாதம் பரவியதின்மேல்நிற்கும்பராபரந்தான்மைந்தா, வாங்கானமவுனத்தைப்பற்றியேறு மருவிநின்றலகிரியைத்தானெத்துக்காணே, (௭)

ஒத்துநின்ற ஓங்காரமண்ணையுண்ணு முநவியந்தமண்சென்றுசலத்தையுண்ணும. பத்திநின்றசலமதுதானரீயையுண்ணும் பாங்கானதீச்சென்றுசாலையுண்ணும்; வெத்திநின்ற கால்சென்று விண்ணையுண்ணும் விழுந்ததப்பாசடமென்று வேதாந்தம்போச்சு; முத்திகண்டுக்கூடுவதுயெந்தகாலம் மூடரே மதுவையுண்டு மேலேபாரே' (௮)

பாரப்பா அகாரமுதலுகாரத்தைக்கொள்ளும்பாங்கானஉகாரமது மகாரத்தைக்கொள்ளும்.நேரப்பாமகார [illegible] ன் கொள்ளு

ம்நேரானவிந்துவதுநாதத்தைக்கொள்ளும்:சேரப்பநாதமுற்றுசத்திய த்தலதத்தான்கொள்ளும் சேர்ந்துநின்றசத்தியல்லோ சிவத்தைக்கொள் ளும்' ஆரப்பாசிவந்தன்னைப் பரந்தான்கொள்ளும அப்பரத்தைக்கொ ண்டவிடமறிந்துவுண்ணே. (௯)

உன்னிநின்றுமூலமுதலாறும்பார்த்து வருகின்றசுழிமுனையை யறிந்துபின்பு;மன்னிநின்றமதிமேலேசாம்பவியைக்கண்டு மருவிநின் றுமனமுறைந்துத் தேர்ந்தபின்பு; பன்னிநின்றயிவ்வளவும்யோகமார்க் கம் பகலிரவுமற்றவிடம்ஞானமார்க்கம்' கன்னிநின்றவிடங்கண்டாலவ னேஞானி காட்டுவாள்தேசரியைக்காட்டுவாளே, (௰)

காட்டுவாள்கிரியுன்னை மேலேயேற்றிக்கைவிட்டால்கிரியைத்தா ன்கீழேதள்வள்-மூட்டுவாள்குளிகையிட்டால்க்ஷணத்துக்குள்ளேமூந் ண்டபுவிக்கடந்துவெளியுங்காணும், ஆட்டுவாளண்டை ரண்டமாகேபூ ண்டா ளாகிவஸ்துஅனுகிவஸ்துரண்டுமொன்று: ஊட்டுவாள்நிர்க்குண த்தினமூர்த்தவமள்ளி யுயர்ந்துநின்றஞானசத்தி யுறவுதானே ; (௰௧)

உறவென்னத்தாயைவிடவுறவுமுண்டோ வுலுத்தரையோவாமத் தைத்தூஷிப்பார்கள்' குன்றவென்னதிரோதயிசமையத்தோருங் கூடிய ல்லோமாயவலைகூட்டியாட்டி ,மறவென்னஞான மென்னமயக்கித்தள் ளிமகத்தானசமுசாரவலையிற்போட்டாள், நிறவென்னவாமத்தால்ஞா னமாச்சுநின்றவனேசிவயோகிவாசியாரே (௰௨)

வாசியென்றும்மவுனமென்றுமிரண்டும்வித்தை மகத்தானசாம்ப வியுங்கேசரியும்ரண்டு, தேசியென்றால் யோகத்ததுக்காதி வித்தை திற மானமவுனமென்றால்ஞானவித்தை. மாசியென்ற மனமுடைத்தாலிரண் டுமொகாமருவிநின்று அறிவறிந்தா லிரண்டுமொருமத்துசியென்ற வெளிய ல்லோ[illegible]ம லகிரிகொண்டுஆக்கியேறே' (௰௩

ஆக்கினின்றபரிசத்தார் கொசுவிறந்துதையா ஆச்சரியம்ரூபத்தா ல்வண்டிறந்துதையா ,பாக்கினின்றமணியொலியால் மானிறந்துதையா பாழானவுரிசைபினால்மீனிறந்துதையா, தாக்கினின்றகேந்திரியனலெறும் புசென்று சரதகமாய்மாண்டுதிந்த வைந்தும்பாருபாக்கினின்றவிந்திரிய விடையத்துளளே பாழானமனஞ்சிக்கிப் படுகுவாரோ, ௰௪

வாரானவுலகத்தில் மனுஷர்கோடி மருவிநின்று வுண்டுததுசை யோக்கிச்சுத், தாரானஜெகதுரங்கபரங்கமேறிச் சகலரத்தின பூஷணை ங்களுதரித்துவிம்மி, மாரானவாழடைந்தோ ரிறந்தாரையாமாண்டவர்க ள்வெகுகோடி மாயவாட்கைக் கூரானசிவயோகஞானம்வந்தால்கூடழி ந்துப்போகாதுகூடுகூடே, (௰௫)

கூடுவதுஅம்பரமோ கேசரமோவென்னில்கூர்மையுள்ளவானமோ வுதீதமோவென்னில், ஆடுவதுஆச்சரிய நின்மலமோவென்னி லருமையுள் ளநிர்க்குணமோ நிரஞ்சனமோவென்னில்;பாடுவதுபதங்கடந்தப்பூரண மோவென்னில் பகலிடமுமற்றிடமோபராபரமோவென்னி, லூடுவது யெங்கெயப்பா பின்னையெங்குமல்ல உம்மென்று லூரமவெள்ளமோகய் காணே, (௰௬)

மோகமென்றவுரலுக்குள்மணந்தான்சிக்கி முசியாமலிடிப்பதற்கு லைவம் பொரியங்கோல்தான்; பாகமென்ற கோபம்வந்துவருவாய்நின்று பதையாமற்சண்ணிச்சுவுலகமெல்லாந்,தாகமென்றஞானம்வந்து யென் னசெய்யுஞ்சண்டாளவிந்திரியச்சார்பினலேவேகமென்றமனமுடைத் தோர்லகிரியைத்தான் கொண்டு, விண்ணுக்குளேறிசிறக வெளியாய்ப் போமே, (௰௮)

வெளியேதுவெளியிக்குள் வொளியங்கேதுவேதாந்தவெளிகடந் தவொளியங்கேது ,அளியேதுஅளிகடந்தவகண்டமேது அப்புரத்தே தோற்றுகிறசோதியேது ,நெளியேதுநினைவேதுநிர்க்குணந்தானேதுபே ரானபூரணத்தின், நாதமேதுவழியேது சுழியடக்குஞ்சூட்சமேது தோ ற்றுமப்பாவானத்தை யொற்றுப்பாயே, (௰௮)

ஒத்துநின்றசரிதையொடு கிரிகைரண்டு மூரவாதிசெய்தவப்யாக ன்றாய்க்கேளு,பத்திநின்றயோகமுதல் ஞானம்ரெண்டும்பாங்காகசித்தருக்குஅடுத்தவாறு;அத்திநின்ற அகாமியசஞ்சிதமாம்பிராரத்துவ மாருக்குமடுக்குமென்றால் யோகவரையெய்தும்;முதநின்றஞானத்திற் புகுந்தோர்க்கையா மூன்றுமில்லைப்பிரபஞ்ச முழுதும்போச்சே: (௰௯)

போச்சென்பார்முக்காலம்பிறகேநின்று புரிமுருக்குப்போலேறிப் புணர்ந்துகொல்லும், ஆச்சப்பாகாலமென்னவென்றுசொல்லீயவர்கள்சபஞ்செய்வா ரறிந்தமட்டும்; நீச்சப்பா அகாலவெள்ளமார்கடப்பாரென்றால் மோனஞானியல்லோ கடந்துநின்றார்,மூச்சப்பா அற்றிடத்தைப்பாருபாரு மூட்டிவிக்குமிடந்தான்ஞானத்தீயே: (௨௰)

தீயுக்குள்விழுந்துநின்றகிரணபஸ்பம்போலச்செகச்சாலமுதற்கொண்டுகாலங்கள்போகும்,தீயுக்குள்விழுந்தெழுந்தநெய்யைப்போல சிறப்பானஞானமது திரண்டுயேறும்,தீயுக்குள்காஷ்டமொடுகோலுங்கூடிதிரண்டாப்போற்கருவியெல்லாம்க்ஷணத்தில்மாளும்;தீயுக்குள்பராபரந்தானிருந்ததுவும்பாரு செகமெல்லாம்வித்தையென்று தெளிந்துபோமே()

தெளிந்தவிடங்கண்டவரார் சிவசித்தர்யோகிசெகமெல்லாம்நானேன்பார்திருட்டுஞானம்;ஒளிந்தவிடமுன்மனைத்தாய்கேசரிக்குள்நிற்பாள் உற்றுப்பார்மகாரம்வைத்துஊதுஊது அளிந்தவிடம் நிற்குணந்தானதிலேகேளு ஆச்சரியமகாரமொன்றுவுண்டுவுண்டு களிந்தவிடம்நிராகாரமொன்றுமில்லைக் காட்டுரதாரறிவுகொண்டுவுற்றுக்காணே (௨௨)

உற்றுநின்றுவுலகத்தோர் ஞானம்பார்த்துஊணுக்குக்கிடையாமல் பிரட்டுப்பேசி, பற்றுநின்றமோகத்தாற்பெண்ணைக்கூடி பாந்துநின்றதிரோதாயி[illegible]சொத்துநின்றவிடங்காண்பா

ர்கண்ணைமூடிக்கும்மென்றுயிருளாகுங்குறியும்பொய்யா' மற்றுகின்றல
கிரியினால்கொண்டுயேறமாட்டார்களறுசமையமாடுதானே: (உ௩)

சமைமெல்லாஞ்சத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு சண்டாளர்பிரித்தல்
லோ தள்ளினார்கள்,சமையமெல்லாம்வேதாநதஞ்சித்தாந்தமுண்டு சாத
கத்தைப்பாராமற் றயங்கினார்கள்' சமையமெல்லாம் நாதமுண்டுவிந்த
வுண்டு தாக்காமற்கெட்டார்களுலகத்தோர்கள், சமையமெல்லாம்யம்ப
ரமாம் ஞானமுண்டு தாயைவிட்டபாவத்தால்தவரிப்போச்சே, (உ௪)

போச்சப்பாஆறுறும் பானத்தாலே யுத்தியுள்ளோர்பாணத்தாற்
கண்டாரையா; ஆச்சப்பாவாமமென்னநிசிதமென்பார் அதன்குணமோ
திரோதாயியனுஷ்டானந்தான்' ஓச்சப்பாநாதாக்கள்: ரிஷிகள்சித்தர்ஒ
ந்தவரைக்கண்டவர்கள் பானத்தாலன்றோ, காச்சமறம்பட்டதென்ன
வேறற்றுப்போல் கசடொன்றவறுசமையங்கேட்டபாங்கே, (உ௫)

பாங்கானகுண்டலிக்குள்மூலமொன்று பாரப்பாகண்டத்தில்மூல
மொன்றுபோங்கானபுருவமையமூலமொன்றுப் புகழானவிந்துவிலேமூ
லமொன்று, வாங்கானசத்தியிலேமூலமொன்றுமருவிநின்றபராபரத்தி
ல்மூலமொன்று. தேங்காமலிதையாறுங்கண்டஞானிச் சேர்ந்துநின்றமு
ம்மூலயோகியாமே- (உ௬)

ஆமப்பா நகாரமுதல்யகாரவரைநிற்கும் அவ்வளவும்யோகத்தின்
மூலமாச்சு, தாமப்பாஅகாரமுதலுகாரந்தொட்டு சாதகமாய்மகாரவ
ரைஞானமூலம்; ஓமப்பாதிசைநாதமவுனத்திற்காணும் உற்றேறவுற்
றேஅகண்டவீதி' காமப்பாலுண்டாக்கால்யோகசித்திக் கடுங்கானற்
பாலுண்ஞானமாச்சே, (உ௭)

ஆச்சிந்தவரிசைவிட்டுவுலகஆசான் ஆதியொன்று அந்தமொன்
று ரவிமதிதானென்பான், மூச்சற்றவிடங்காட்டத் தெரியாதேநி
ன்று முன்னேது பின்னேது சாங்க[illegible]மயக்கத்

தாலுலகத்தோர் கேட்டார் மதுவைவிட்டு யேறியல்லோ சமையத்தோர்கேட்டார். ஓச்சிந்தவிதமறிந்தோன்யோகஞானி உம்மென்றாகும் மென்ற நாதமாமே, (உ௬)

நாதமப்பா யோகத்திலேந்துநாதம் நலமானமவுனத்திலேந்துநாதம்; வேதமப்பாகடந்திடத்தேசுத்தநாதம்வெட்டவெருளிக்குள்ளேயொருநாதமுண்டு, போதமப்பாகடந்திடத்தே யந்தநாதம் புகழாகச்சேவித்து நிற்குமென்றானுந்தான்; காதமப்பா தூரமல்ல அந்தோ அந்தோ கண்ணிமைக்குள் விண்ணுக்குள் கலந்துகாணே. (௨௧)

விண்ணேது வெளியேது வொளியங்கேது விரைந்திந்த மூன்று மல்லோ கேசரிதானுச்சு; கண்ணேது காதேதுமூக்கங்கேதுகண்டிப்பாய் கண்டதெல்லாமழிந்துபோச்சு, ஒண்ணேதிரண்டேது சமரசந்தானேது வுற்றுப்பார் வெட்ட வெளியொன்றுமில்லை, எண்ணேது நினைவேது அறிவங்கேது யேகமாய்க்கலந்தழுத்தி யிடத்தைக்காணே. (௩௰)

உத்திகொண்டுஞானநூல் பார்த்துப் பார்த்து வுலகத்தோர் ஞானமெல்லாம் வந்துதென்று, பத்திகொண்டு அலைவார்கள்விண்ணைப்பாரார் பாழானமனதையங்கே நிறுத்தமாட்டார், முத்திகண்டவிடமெங்கேயென்றுகாணார் மூச்சற்று நின்றிடத்தைநோக்கிப்பாரார், சித்திகண்டால் சித்திகொண்டு செய்யமாட்டார் சேர்ந்துமதாயிருக் கறியார் திருடர்தானே. (௩௧)

தானென்றவாணவத்தை நீக்கமாட்டார் சண்டாளகோபத்தைத் தள்ளமாட்டார்; ஊனென்றசுகபோக மொழிக்கமாட்டார்; உற்றுநின்றசையோகம் விடுக்கமாட்டார்' பானென்றஞானவெள்ளமுண்ணமாட்டார் பதருமல்மவுனத்தே யிருக்கமாட்டார்; வானென்றபொருளென்ன வெளிதோமைந்தா மகத்தானமனமடங்கயெய்யுங்காணே (௩௨)

காணிந்தவுலகத்தில் மாயக்கூத்துங் கண்மூக்குச் செவியோடு மிந்திரியக்கூத்தும் [illegible] ங்கவாசியினால் வறுமைக் கூத்தும் புகழான

ஜெனனமொடு மானக்கூத்தும் ஆணிந்த வண்டமெல்லாம் படைத்தகூத்தும் ஆங்காரமனம் புத்தி யானகூத்தும், தோணிந்தப் படிபடைத்தபரமேயையா சொற்பெறியபூரணமேயென்றுகூவே. (உ௯

கூவையிலேயாத்தாளைத் தொழுதுகூவுகுறையாதகருணையினால்திரும்பிப்பார்த்து தாவையிலே மதலையைத்தான் தாய்தான்செனறு சர்வாகயெடுத்ததுபோ லுன்னைமைந்தா' தேவையிலே யெடுத்தணைத்துவுயிரைவைப்பாள்செகச்சாலதிமாடுகிறதிருட்டுத்தாய்தான், பாவையிலேமனஞ்சென்றுபரவாவிட்டால் பாராதுபோவிருப்பாள்பாருபாரே ()

பாரப்பாசெகமனைத்து மண்டபதமெல்லாம்பாங்கான குகூழியிலே வைத்திருந்தகன்னி' கேரப்பாயிவளைவிட்டு யோகம்பார்த்தேன்நேராக அண்டத்தில் ஞானம்பார்த்தேன், சேரப்பாசுத்தவிழல் மனமேபேயாம் செகச்சாலகூத்தைவிட்டுத்தெளியமாட்டார்; ஆரப்பா அவளைவிட்டு ஞானங்கண்டோர் அலைச்சழிக்கு மாசையென்றபாம்புதானே; (௩0)

பாம்பையல்லோ ஆபரணம் பூண்டவீசன் பரிவாகமதியோடுகொன்றைசூடி,பாம்பையல்லோமுன்னூலாய்ப்போட்டகூததன்பாங்கானகரியுரித்தப் பாணிபாணி, பாம்பையல்லோ கங்கணமாய்தரித்துக்கொண்டு பரியுழுவைத் தோலுடுத்துப்பாதந்தூக்கிபாம்பையல்லோவுன்மனைக்கு மோதிரமாய்ப்போட்டுப்பாரென்றுஅகண்டத்திலாடினாரே (௩௧)

ஆடினதோர்கூத்தெல்லா மாத்தாள்மெச்சி யண்டையிலேயழைத்தரனை யிருத்திக்கொண்டாள்,ஈடினதோரவளருகிலரனுமெய்வார்நாமறியோமவனவளுமொன்றுவொன்று,ஊடினதோரிடமெங்கேயொளிகேட்டதெங்கே யொன்றுகக்காணுகிற நடனமெங்கே;கூடினதோரகண்டத்தின் சோதியெங்கே கூசாமல்மவுனத்திற் கூடிக்காணே (௩௨)

மெய்ஞ்ஞானகுரு.

க்ாணப்பா மகார வரை நாதவோசைக் கண்ணிக்குப் பீடமடமவுனஞானம்; ஊணப்பா வூணப்பா ந... ...லையா

யொருவழியாயொன்றுயோடும், தோணப்பாதோற்றுவது அங்கொன்று மில்லை சுத்தவெளி ரவிகோடிசூழவன்னி: ஆணப்பாமாகோடிக்கொள்ளாது ஆச்சரியமதிகமென்றமகாரங்காணே, (௩அ)

மகாரமல்லோ மூர்த்திமூர்த்தியாசான்கூட்டி வழிகாட்டுமுறைமையதுஞானமார்க்கம், மகாரமல்லோவடங்கியந்தநாதந் தாண்டிமருவிநின்றவிடமல்லோ கேசரிதான்மைந்தா,மகாரமென்னமேலெழுத்துயென்பார்மான்பார் மாட்டுவதுமூன்றெழுத்துவென்றுகாணூர், மகாரமென்னமகாரவித்தை யதிதவித்தைவாய்திறந்துபேசாதேமவுனமாமே, ()

மௌனவித்தையேதென்றால் மூன்றெழுத்தேயென்பார்மாட்டுசிறஇனங்காணூர்மார்க்கங்காணூர், மௌனவித்தையாவதென்னவாய்மூடலென்பார் மாடுமுதற்குதிரையினூலாவதென்ன, மௌனவித்தைகேட்டிருப்மார் கூட்டுறவுகாணூர் வாய்மூடவழியோடேநாதங்கேளார், மௌனவித்தையாசான்தான் தூண்டிக் காட்டில்மணிமுதலாய்திசைநாதங்கேழ்க்குந்தானே, (௪௰)

கேழ்க்கையிலேமதியினிடவமிர்தஞ்சிந்துங் கெடியானதுவாதசமூர்ங்கடந்துதோன்றும், வாழ்க்கையிலேயாசையறும் தன்னினைவும்போகும்வாருதிபோ லண்ணூக்கிலமிர்தமோடும்;தாக்கையிலேரவிகோடிகாந்திகாணும் சச்சிதானந்தவொளிதானேதோன்று, மூட்கையிலேமேலமிர்தலகிரிமீறும் மூன்றுசுழும்னைமாகு மூட்டிப்பாரே. (௪௧)

மூட்டையிலே யுகைத்துகிரிகொண்டுமூட்டு முதிர்ந்தபின்புவிண்ணுக்குளகிரிவந்துதாக்கும். கூட்டையிலேமகாரத்தையறிந்து கூட்டுங்கும்மென்றநாதத்திற்கூடியேறு, மாட்டையிலேயறிவோமெனத்தைமாட்டுமறுகாலும்நாதத்தைகூர்ந்துகேளூஒட்டையிலேயொருவழியாயோடிற்றுனு லுத்தமனேயச்சின்ன முத்தியையா, (௪௨)

ஏறுகிறதுறை,

ஐயனேசுத.....கண்டமூர்த்தி அதீதமென்றஞானமெல்லாமுருவிச்[illegible] ...நாதகதுறைச்செல்லாலுங்வேதாக்கலட்

சியத்தைவிளக்கச்சொல்லும், துய்யனேநிலைதோறுமெழுத்தைச்சொல்லும் சொற்பெரியபிராணாயாமத்தைச்சொல்லும். தையனேதையமென்றகீர்த்தஞ்சொல்லும் சாதகமாய்லக்ஷியத்தைச்சாற்றிடுமே. (௪௩)

சாத்துமென்று கேட்டுணர்த்தமாணாக்கனேகேள் சந்தோஷமாச்சுதிபபோ சார்புசொல்வேன்- ஏற்றமென்றமூலத்தில்வாசிவைத்துயெளிதாகப்பிராணாயம்பண்ணிதேறு, ஆத்துமென்றகுண்டலிக்குள் நடனங்கண்டு ஆத்திதன்கொடியைப்போல்காந்திகாணும், மாற்றுமென்றகண்டத்திலங்கென்றாணு வாய்திறக்கவொட்டாதுவழிசெய்வாமே. (௪௪)

வழிபேர்ட்டேநின்றுரைத்துப் பழக்கமாகிமனேன் மணியாம்புருவமையததூடேசென்று. ஒளியோடே மவுனத்தையோட்டியூது உத்தமனேசாம்பவியைக்கண்டுகொள்வாய், தெளிவோபோயிவ்வளவும்யோகமார்க்கம் நின்றவனேசிவயோகி நினைவாய்க்கேளு, தெளிவோடேவிந்துவென்றகுருபத்தில்நின்றுதாக்கப்பாமவுனததைதாலையாமே, (௪௫)

ஆம்பாவிந்துவிலே ரவிமதியோர்கூடி ஆச்சரியங்கண்கூசிமயக்கமாகி. ஓமப்பாகாதத்திற்செவிடுபட்டு ஊமையென்றவெழுத்துடையவுருவங்காணும். தாமப்பாசத்தியிலேவன்னியோடு சதகோடிரவிமதியுமொவ்வாவொவ்வா. வாயப்பாலுண்டவர்க்கித்தனையுக்காணும்வாய்பேசாஞானிக்குமாயந்தானே, (௪௬)

தானென்றசிவத்துக்குள் மௌனஞ்சென்றால் சதகோடிநவகோடிவன்னிரவிசோமன். பாவென்றபரதத்தின்கீழ் முப்பாழுண்டுபார்மகனேஅகாரமொன்றுஉகாரமொன்று. வாவென்றமகாரமொன்று மூப்பாழாகவழங்கிற்று அதனொளியைச்சொல்லம்போகா; தேனென்றமொழியுடைவுஙமனோந்தத்தைதேவியிடபதமென்றகேசரித்தான்காணே. (௪௭)

காணிந்தகேசரத்தின்தாயில்காந்தி கண்கொள்ளாவிண்கொள்ளாகரையுங்கொள்ளா; ஆணிந்தப்பரையென்பார் அம்பரந்தானென்பார் அவனுக்குள்மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு, ஊணிந்தமௌனத்தை நிஷ்களமாய்ப்போவாய் ஓகோகோ அம்பர[illegible]ணிந்த

தப்படியிருந்தாலயத்தின்னேர்மை சொல்லரிறுஅப்புரத்தே சோதி
தானே. (௪௮)

சோதியென்றுபராபரத்தி லாறுவனையுண்டுசொல்லையிலே கேட்டி
ருப்போம்சொல்லிக்காணேம், ஆதியென்றமூலகுரு பேரன்மைந்தஆ
ண்பின்ளைச்சிங்கமென்றகொங்கணர்தான்கேளு, வாதியென்றுலவர்வா
திஞானவாதிமகத்தானகுளிகையிட்டசித்தன்வாதிபேதியென்றால்மேரு
ப்போலேயும்பண்ணும் பெருவாதிரசவாதிபேருள்ளோனே, (௪௯)

பேருள்ளகொங்கணர்தான்குளிகையிட்டுப் பேராணபூரணைத்திலா
றுவனைகண்டார். ஆருள்ளாருலகத்திலவனைகுருசொல்ல ஆச்சரியஞ்சி
த்தருக்குக்கீர்த்திவைத்தார்; நேருள்ளரிஷிகளோடுமுனிவரையா நேரா
கசமாதியிலேயிருந்துகண்டோருண்டு, தாருள்ளசலதமேதாடுஞ் சென்று
ரில்லை சமர்த்தானமனதினிடசத்திதானே, (௫௰)

சத்தியுள்ளவாசனை யாங்குரங்குகேளு தண்டியல்லோஇந்திரியக்
கொம்புக்குள்ளே, பத்தியுள்ளேயலைததடித்துபேய்க்கூத்தாக்கிபாங்கா
ணமனதைய்ல்லோசின்னம்பண்ணி. முத்தியுள்ளவாசலுக்குயேறொட்
டாது முழுமோசசனியனப்பாஞானத்துக்கு,கொத்தியுள்ளவாசனையை
யடக்கிப்பார்த்தால் குருடனுக்குஞானவழிகூடுங்காணே: (௫௧)

கூடுவதுஎப்படிதான்ஞானமூர்த்திக் குரங்கைவிட்டுஅகிலுகிறவ
ழியைச்சொல்லும், நாடுவதுவுலகத்தில்வாதம்வந்தால்நன்மனது உண
டானல்சாஸ்திரத்திற்சொல்வார், ஊடுவதுசாது சஙகம்வேதாந்தம்பா
ர்த்தால்உத்தமனே வாசனையாங்குரங்குபோகும்; ஆடுவதுதொய்தவா
சனையிலேற்றுறும்ஆப்படியேயுலகத்திலனேகம்பேரோ: (௫௨)

பேரானவுலகத்தில் ஞானமுற்றும் பேசாமலிருசிருந்தவிடத்தில்
மைந்தா' வாரானபோதத்திலிங்கமாகும் வாறுநிக்குமேருவுக்கும்கடு
வேகோடி-காரானகாமத்தால்சுரபாண்டிலிங்கம் கைவிட்டசமாதியிலு
ல்சுந்தரமாலிங்கந்-தாராணமலைதோறும்பூமிதோறுஞ் சாற்றரிதுசாற்ற
ரிதுசார்ந்துபாரே' (௫௩)

பாரப்பா ... ல்வந்துபிகைக்ஷபேற்றால் பலித்துதப்பாஞானசித்
திய ... து பேரிதுயெயாதுகிகராகப்பலிக்கா

ண்டோர்கீருமூலர் - காரப்பாவின்னையென்றால்காவார்கார்த்தர் காத்
தாலேஞானசித்திகைகலந்துகூடும - ஊரப்பாவாதியைப்போல் நீங்கள்
கெட்ட வுலுத்தரென்பார்சித்தர்கள்தானுரைத்திடுமே. (௫௪)

உனக்கவல்லோ ராஜயோகம்வைத்தாரீசன் உண்டுடுத்துத்திரிவ
தற்கோசொன்னையன் - மறைக்கமல்லோவாசனையோலகிரிகொள்ளு
மென்றார் மகத்தானதெக்ஷணாமூர்த்தியாசான் - நினைக்கவல்லோயோக
முதல்ஞானஞ்சொன்னார்சிறகவிடமற்றிருந்தநிர்மலமாஞ்சோதி - இனை
க்கவல்லோவூரினதோர் கேணியைப்போலெடுக்கெடுக்க வெழும்பிவரு
ம் வாசனைதுதான்காணே (௫௫)

எழும்பாமல்வாசனையைக் கொன்றோன்ஞானி யெகாமல்வாசனை
யையடித்தோன்சித்தன் - எழும்பாமல்கருவிகளையிருக்கச்சாடியிருத்தி
னவன்சிவயோகிவாதயோகி - எழும்பாமலடிப்பதற்கு சூட்சஞ்சொல்
வேனென்மக்காள் மவுனத்தேயிருந்தாற்போகும்-எழும்பாமல்வாசனை
போச்சுதானால் ஏதுமில்லைசத்தவெளியிருளும்போச்சே. (௫௬)

போச்சென்று இருக்கிறதோர்ஞானத்துக்குப் புகழானவல்லமை
தானென்னமைந்தா - போச்சென்றஅகண்டத்துள்வாகைளாறுமருவினு
ல்சடத்தோடேயவனேசித்தன்- நீச்சென்றவரைபார்த்துவாரோன்யுககா
ல்நில்லும் கோள்குகையினுள்ளே யென்றுசொல்லிதோச்செனறபூரண
த்திற்சொக்கிநின்ற சுந்தரானந்தன்வந்துதொழுதிட்டானே. (௫௭)

தொழுதுகொண்டுபதம்பிடித்த வகண்டத்துள்ளேசொக்குகிறே
மென்று சொன்னசுந்தரமேயையா. விழுதுகொண்ட ஆலைப்போல்நெட்
டிட்டேறிவெளிகடந்து ஆறுதலங்கண்டுவாரோன் முழுதுங்கண்டானெ
ன்பிள்ளையென்றுகீர்த்திமுட்டிவைப்பேன்சித்தத்தில்கோபம்வேண்டா
ம். பழுதுகொண்டுவருகிறேன்திரும்பாவிட்டால - பராபரத்திலிச்சிடு
வேனபண்பிடிமோ; (௫௮)

பாரப்பா அகண்டவெளி சுத்தக்கானல் பார்ப்பதற்கோ அ
ங்கொன்றுவிடமேயில்லை கேளப்பா ரவிகோடி [illegible]ஒளி கோடி கே
ரான்மதிகோடி கண்டுகூசும் ஆ[illegible]ர்வி

தி அதுக்குள்ளேசெல்லரிதுமைந்தாபோபோ; காரப்பாகுகையென்றுப
ட்டங்கட்டிக் கடுங்குளிகைசோடிட்டுக்கலந்திட்டேனே' . (௫௬)

கலதிந்ட்டே ஞெருவனாயில் நாதவோசை கண்கொள்ளாவெளிக்
குள்ளேகலக்கமாச்சு· களந்திட்டேன் மறுவளாயிலிடியோகோடி கண்
கெட்டேன்மதிகெட்டேன்காதுங்கெட்டேனே, கலந்திட்டேன் மூவளா
யிற்காந்திந்குள்ளே கடுகவந்தேன்கொங்கணனையழைத்திட்டீடிரே. ()

அழையுமென்றசொற்கேட்டுச் சுந்தராணந்தருணத்திற் கொங்க
ணனையதிசீக்கிரத்தில், விழவுடனேயோடிவந்து தெண்டனிட்டு விரை
வுடனே கொங்கணர்தாளிக்ஷத்தில்; அழையுமென்றுரொங்களையருங்களை
த்தானையா ஆச்சரியனுசொல்லுற்ற கடியேன்வந்தேன், அழையுமென்ற
சிஷனிடபின்னேவந்து அடியேன்தான்வந்தனென்றுபணிந் திட்டாரே.

பணிந்திட்ட கொங்கணனைவாரிமோந்து பராபரமேநீர்க்குணமேப
ண்புள்ளோனே. அ[illegible]திட்ட அறுவனாயிற்சொக்கிச்சென்ற ஆதியென்
றபராபரமேயையானையா, மணியிட்டச்சிலம்பொலியைக்கேட்ட மூர்த்
தி மார்க்கத்தையெப்படிதானேறினீரோ, கணியிட்டநிர்மலமாமனத்தி
னாலே கைலாயதேகமென்னதங்கமாச்சே' (௬௨)

ஆச்சப்பாஅப்படியேதான்வரவேணுமென்று ஆசைகொண்டிரு
க்கையிலேயழைத்தனுப்பிவித்தீர்' வாச்சப்பாமனுவொன்ற வடியேனு
க்குமைந்தன்மேல் கடாக்ஷித்தால்சொல்லவேணும். ஓச்சப்பாகொங்கணு
ரோயுபசாரமென்ன வோங்கினதையுரைக்கிறேன்கேளுகேளு: காச்சப்பா
வுலகத்திலெடுத்ததேகங் கைலாசச்சட்டையாங்கருவைச்சொல்லே, ()

கருவென்னவொன்றுமில்லை மேருவுகருநேரேகாணப்பா யிசான
ங்கைலாயமாச்சு: உருவென்னவெடுத்ததெல்லாங்கைலாயதேக மூத்த
மனோகிராகராஞானசித்தி, குருவென்னநிர்க்குணத்தின்மவுனத்துள்ளே
குவிந்துரைத்த பெருமையினால்கைலாயமாச்சு' அருவென்னமகாரவித்
தைமுட்டிக்கொண்டு ஆதிவிர்த்தகற்பமதுஉண்டுபாரே (௬௪)

பாரப்பாருதமுண்டுமௌனந்தாக்க பளிச்சென்றஎழு சட்டைபண்
ஆய்ப்போதும்: நேரப்பாஅச்சட்டந்தான்கைலாயதேகம் நிமிஷத்தேசி
பதியாமுன்[illegible], ஆரப்பாவுனைப்போலேநினைந்தபடி பண்ண
த்தி[illegible] சேரப்பா சொல்லிவிட்டேனென்ற

பேச்சு செப்புமுன்னேகைலாயமூர்த்திபாரே. (கூ௫)

உற்றுநின்றபலநூலைப்பார்த்துப்பார்த்து உரையாமல்வேதாந்தஞ் சித்தாந்தமென்று; பற்றிநின்றபரவசந்தானென்று உன்னிப்பாராமல லைந்துகெட்டாரனந்தங்கோடி: முற்றிநின்றவிடமெங்கேஞானமெங்கே கொற்றிநின்றமேல்மூலத்துரியமெங்கேகூடுவார்மெய்ஞ்ஞானக்குறைவி தாமே; (கூகூ)

குறைவேதுவாசனையாந்தோய்தத்தோடு கூடவல்லோமெம்ஞ்ஞா கபுனைக்துநிற்கு' மறைவேதுமறையினிட அந்தமேதுமறைவற்றுநின் றதொருவெளியங்கேது; துறையேதுதுறைக்குள்ளே சோதியேதுசூ ட்டிபிந்தவிபரமெல்லாம்ஞானந்தோற்றும்: அறையேதுஅல்லவென்றுச ம்சாரத்துள்ளே அழுந்துமப்பாதொயதத்திணுண்மைதானே. (கூஎ)

ஆண்மையென்றால்தொய்தத்தி ணுண்மையல்லோ அகண்டமுத லண்டமெல்லாம்ஞானந்தோற்றும், ஆண்மையென்றால் வாய்பேச்சாம் ஞானிவாயில் மண்ணையள்ளிக்கூறுகொண்டுமல ப்பார்த்து; கேண்மை கொண்டுவுலகமெல்லாங்கெடுத்துஆட்டிகெடியான்பெண்பொன்ணுனிலே தாண்மையென்றபிறப்பிறங்கை யீதப்பாய்ந்து சண்டாளக்கோபதைத் தள்ளுதல்ளே, (கூஅ)

தள்ளுகிறவுருப்புவந்தாள்கருவைக்கேளு சாதகமாய்க்குண்டலிக் குள்வாசிலவதது; தெள்ளுகிறபிராணயம்பண்ணித்தீருந் திரண்டொலி யுஞ்சிலம்பொலியுங்காணும்காணும். கள்ளுகிகண்டத்தேயங் கென்றா னுகலம்பெரிய புருவமையந்திறந்துபோகும்' அள்ளுகிறகனிபோலேய மர்தம்வீழும் அப்பவல்லோகாயசித்தியறிந்துகொள்ளே' (கூகூ

அறிந்திந்தமதியானவிந்துமட்டு மப்பனேயோகமீதேவறிந்துகொ ள்ளு, பரிந்திந்தவிந்துமுதல்நாதஞ்சித்தி பாங்கானசிவத்தோடுபரந்தா ண்கேளு, அறிந்திந்தப்பராபரத்தோடாறுகெளு அப்பனேமௌனத்தை த் தூக்கிக்கண்டால், செறிந்துநின்றஞானத்தின்யோகமாச்சுசெயலை த ம்பழவுனத்தைசென்றுகாணே- (எ0)

காணப்பாபராபரத்தின்மேலையாறு கைவிட்டவகண்டமொன்று நிர்க்குணந்தானென்று, பூணப்பாநிர்க்குணந்தான் நிராகாரந்தான்புகழா னநிர்மலந்தான்போதத்தந்தம், தோணப்பாவிதுவாறுங் காணப்போக சொல்லுகிறவார்த்தையென்றால் கேட்டி ணப்பாச டம்விட்டுஅறிவுவிட்டு உற்றுநின்றவ ()

அறிந்துகொள்ளு மதியளவுபிண்டத்தினுள்ளே அப்பனேபாரு தலமறிந்துகாணும். அறிந்துகொள்ளுவிந்துவின்மேல்பரதீதின் மட்டும் அறிவுக்குள்சக்கரந்தானப்பாகேளு; அறிந்துகொள்ளும்பரத்தின்மேல்போதமட்டு மாதாரநிர்மலத்தின்வரைகளாறும்' அறிந்துகொள்ளுமேலாறுங்காணப்போகா தாச்சரியம்கொங்கணரைவிட்டுக்காணே, (எ௨)

காணப்பாகசநிட்டைசக்கடந்தபின்பு கைவிட்டசூத்திரத்தைபாசான்காட்ட; ஊணப்பாஅதுமவுனமற்றதெல்லா முரவாரத்தைஅகாரமுதலுகாரமென்பார்· வீணப்பாசிரசுமேல்வேதாந்தக்காக்ஷிவிளைந்ததிலேயும்மென்றுஊனென்பார்கள், பூணப்பாவும்மென்றநாதமாமோ போக்கறியான்சொல்லுகிறஞானநாதானே' (எ௩)

தானென்றவிடங்காட்டிநாதங்காட்டி சாற்றுகிறமவுனத்தின்சார்புகாட்டி, வானென்றவெளிகாட்டியறுதலமுங்காட்டி வாய்மூடினதிக்கவகையுங்காட்டி' ஊனென்றவுடம்பைவிட்டுக்கேசரியுங்காட்டிபூமைநின்றவிடங்காட்டியுரைக்கப்பண்ணி, கோனென்றகுருவெனும்வாய்பேசலாமோ குரும்பரேகுருசொல்லவிரண்டுமாமே' (எ௪)

ஆமிந்தவுலகத்தோர்ஞானவிதியையறிந்தேறிக்கூடுவதுஅரிதுமெத்த, ஓமிந்தக்குண்டலியைத்தொட்டேற்ற ஊதுவதுகடினமெத்தயோகமார்க்கம். வாமிந்தவாமத்தேநின்றுகொண்டு மகத்தானபானமுண்ணவாய்க்குமிரண்டும்' சோமிந்தச்சடையில்வைத்துச் சின்மயத்தைக்காட்டும் சொற்பெரியபூரணந்தானசொன்னவாறே. (எ௫)

வாறானகுருவினிடவாழ்க்கைக்கேளு மகத்தானசடையின்மேல்மதியுஞ்சூட்டி, தாரானநெற்றியிலேதீயைவைத்துச் சற்பமல்லோஆபரணமாகப்பூண்டு, வீறானகரித்தோலேமேலே போர்த்துவிளங்கியதோர்புலித்தோலையிடையிற்கட்டி, கூறானசுடுகாட்டிற்குடியுமாகிக் கொள்கிறார்பலியெடுக்கக்கொள்கிறாரே, (எ௬)

பலியெடுத்தகுருவினிடவாமபக்கம் பகர்ந்துநின்றயென்தாயார்பரிசுகேளு, பொலியெடுத்தஅஷ்டமாசித்திநிற்கப் புகழ்பெரியரத்தினவகையாபரணம்பூண்டு' நலிவில்லாயோகப்பியாசஞ்செய்து நண்ணுமிருபதச்சேவைகாண்பதற்கு, ஒலியெடுத்தநவகோடி தேவர்சித்தரொன்றானகணநாதர்[illegible]வாரோ' (எ௭)

அறிந்துகொள்ளுமெந்தாயோதுணைப்பெண்ணப்பா அப்பனையெருதேறுமேழையேழே; அறிந்துகொள்ளுமிவளை முன்னையையோதைத்து ஆதரித்துக்கேட்டதெல்லாமருளிச்செய்வாள். அறிந்துகொள்ளுமகண்டத்தேஞானசத்தி ஆத்தாளைப்பூசித்தாலறுபத்துமீவாள், அறிந்துகொள்ளுஞ்சடமெல்லாமவளேயாச்சு அப்பனுக்குமெலும்போகேரம்மிரண்டே. (௭அ)

இரண்டானவாயவினிலொன்றுசத்தி நேராகசிவமேதுபிராணவாயு, ஒன்றாகநாடிநின்றால்சுழிமுனையுமாச்சு யோகமுமாம்ஞானமுமாமுற்றுமேறு; தண்டானசுழிமுனை தானடுமையம்சிற்குஞ்சாதகமாயிதற்குள்ளேமுக்கிரந்தியுண்டு; நன்றானசுழிமுனையிற்பிராணனேறில் நாதாந்தயோகமிதுநாடிக்காணே' (௭௯)

காணப்பா நெஞ்சினுள்ளேபிராணயோகங் கண்டுகொள்ளுந்தாமரையிலூல்போலாடும்' ஊணப்பாயதிலிரட்டி அபானவாயு உற்றுநின்றிரண்டையுநீகண்டாயானால்; பூணப்பாவிதுக்குள்ளே ஞானயோகம் புஜண்டருக்குச்சித்தியிதுகைலாயதேகம், தோணப்பாநவகோடிமாறுகண்டார்' சுகயோகமாவதிந்துறையுமாமே; (௮௰)

ஆம்பா ஆசைவிடகருவைச்சொல்வேன் அறிந்துகொண்டறிவாலேநின்றுபார், சேமப்பாதிரோதாயியாமொன்றுக்கால் செகமெல்லாம்பெண்ணுனவுருதானப்பா; ஓமப்பாபொன்மண்ணும் வாசனையிறைசையொற்றுநின்றவிந்திரியமயக்கத்தாசை, நாமப்பாவென்றுசொன்ன ஆண்மையாசை நல்வினைக்குந்தீவினைக்கும்வித்துமாச்சே; (௮௧)

வித்துக்குள்பர்வமென்ன புன்னியந்தானென்னவெகுகோடி புண்ணியத்தால்புருஷஜன்மமையா, பத்துக்குள் வெகுகோடிபாவபுண்ணியம் பாழானபெண்ஜனனமெடுத்தவாறு' கொத்துக்குளிவையறிந்துபாவமான குழிக்குள்ளேவீழ்வாரோமாணிடங்களையோ, எத்துக்குளிவையறிந்துவேறாய்நின்று இகழ்ந்தவனேமெஞ்ஞானவீசனாமே. (௮௨)

பூரணமேயகண்டமேயகத்தினந்தம் பொங்கிநின்றநிற்குணமேயென்னையின்ற; காரணமேயுலகத்திற்பெண் [illegible] கலந்துநின்றசுபமில்லைகருதிக்கொண்டேன்' ஆர [illegible] அப்ப

னேசொல்லுகிறேனறிந்துகொள்ளு. வாரணமாங்குவிமுலையாளாசை விட்டால் மகத்தானமூவுலகும்விடகரும்நேரோ, (௮௩)

நேரான பெண்ணாசைநீங்கிற்றானல் நிலையானதிரோதாயிமாய்கை போச்சு’ தானவேதாந்தவெளியிற்சொல்வார் சும்மென்றசகஞ்சொல் லவாயோயில்லை. வாராய்நீயென் மகனேபெண்ணாற்சிக்கி மகத்தானரிஷி கள்சித்தர்கோடிபேர்கெட்டார்; தாரானசித்தரோடுபஞ்சகர்த்தாள்தய ங்கிநின்றுபடும்பாடுசொற்றோனே, (௮௪)

சாற்றுறோன்வீதியிலே படுகுழிதானுண்டு ததன்மேலேபுல்லோ டுசெடியுமூடி’ மாற்றுறோன்வீதியிலேநடந்தோன் வீழ்ந்தவாறொக்கு ம்பெண்ணனமாயக்கூபம், ஆற்றுறோனென்றாலுமாற்றப்போகா அரகரா பெண்ணரவுகடித்துதானல். போற்றுறோனென்றாலும் பொல்லாக்காய ம்பொறியிலிட்டநெய்போலப்போகும்பாரோ; (௮௫)

பொங்குகின்றகாமமென்ன சிவத்தின்கூறு பொல்லாதஆசையென் னமாலின்கூறு’ மயங்குகின்றமோகமென்னமயேஸ்பரத்தின்கூறு மருவி யநதமூன்றுமுலகம்பாழாய்தங்குகின்றயோகம்போயஞானம்பாழாய் ச்சமாதியெலலாமிந்திரியச்சாரமூடி; தொங்குகின்றமோக்ஷத்தின்தனை ப்போலச் சூனியமாயஞானமெல்லாந்தோற்றுவாறே (௮௬)

வாறானபெண்ணாசைவிட்டேனென்பார் மருவியவள்தனிப்பட்டா ல்சரணஞ்செய்வார், தாறானசயனத்திற்பெணதான் சொல்லில்சதாசிவ னால்முடியாதுமற்றோரேது; கூறானவிந்துவிடக்கோபமோகங் குறியழி க்கும்வினவழிக்குயகூட்டைக்கொல்லும், வீறானவிந்துவுக்குமேலேநின் று விருதுபெற்றமௌனியல்லோவெட்டினார்: (௮௭)

வெட்டினார் மௌனியந்தவிந்து பாம்பைவேதாந்தமென்றதொரு வாளினாலே; தட்டினார்மாய்கையைத்தான் சண்ணிக்கீழே சச்சிதானந்த வெள்ளச்சார்பினாலே, ஓட்டினாரோட்டினார்நிர்க்குணத்தின்மட்டு மூந் தமனேயதுவலமை ஞானவீதி, தொட்டினார்தெட்டினார்சகலமெல்லாம் செத[illegible]விந்துப்பாரோ, (௮௮)

தெளிவதுதானெளிதல்லவாய்ப்பேச்சல்ல சிங்காரபெண்கண்டால் ஞானம்போச்சு அழிவதுதான்சடத்துக்குவடுத்தகூறு அதரமுண்டுகூடு ரதுபோகமென்பார் - கழிவதுதான்காலேதுவாசியேது கைவிட்டயென னத்திற்கலப்பதேது - ஒளிவதுதாமென்னுளோமெவுன்றுலோக ரொரு கோடிமாண்டார்களுணிக்காணே. (அகூ)

காணப்பாபிறப்பிறப்பும்பெண்ணாலாச்சுக் கைகடந்தமாயமெல்லா ம்பெண்ணாலாச்சு- பூணப்பாவிந்திரியம்பெண்ணாலாச்சு புகழ்பெரியவா சனையும்பெண்ணாலாச்சு - தோணப்பாமனம்புத்தியாங்காரத்தில் சொக் கிச்சுப்பெண்ணாலேகூட்டிப்பாரு, ஊணப்பாவூணப்பாவுனக்கச்சொன் னே னுலகத்திற்றிரியாதேவிண்ணிலாடே (கூ௰)

ஆடையிலேவிண்ணிக்குட்சித்தர்கோடி யந்தந்தமலேகளிலுதாக்க ள்கோடி - ஊடையிலேயண்டத்தில்முனிவர்கோடி உற்றுநின்றபதமள வும்ரிஷிகள்கோடி - தேடையிலேசதாசித்தம்வேதாந்தம்பாரு சேர்ந்து நின்றபோசையிலேதெளியச்சொல்வார் - நாடையிலேயென்னேரம் மவு னத்தில்நாடு நரகமாம்வாசனைத்தான் நன்றாய்கேளு, (கூக)

கேளப்பாயிதைவிட்டுவுலகஞானி கேட்டதெல்லாஞ்சொல்லுறே ன்மக்காள்மக்காள்- நாளப்பாஜெகமெல்லாஞ்சாங்கமென்பான் நலமான நூல்பாரான்தீக்ஷையாவான் - தாளப்பாமவுனமென்பான் விண்ணைப் பார்ப்பான் சாதகத்தைவிட்டுவிட்டுசிவனத்திற் செல்வான்நாளப்பாதி னந்தோறுந்தற்கம்பேசி நலமானபெண்ணோடுமயங்குவானே. (கூஉ)

மயங்குவான்பொன்றேடவெகுபிரட்டுப்பேசி மகத்தானஞானமெ ல்லாம்வந்ததென்பான்; தயங்குவான்மண்ணாலேசார்வுகாணுன் சாதக மாயோகத்திற்சார்ந்தேனென்பான் - நியங்குவான்நோய்வந்தாற்பூரண மேயென்பான செகச்சாலதிரோதாயிசிரிப்பாள்பார்த்து- முயங்குவான் சமாதிவிட்டேனேயோவென்பான் மூடமொற்ற ஞானமெல்லா முலகிற் பாரோ, (கூங)

பாரப்பாசரீரமிதுசமாதிக்காகாபாழானஸ்தூலமிதுவென்பார்கோ டி; நேரப்பாவாதம்வந்தால் ஞானம்வ[illegible]க்தவர்க

கள்கோடாகோடி, ஆரப்பாவுலகத்தில்ஞானியுண்டோ ஆராந்துநான்கண்டேனென்பார்கோடி, ஏரப்பாவுழுதல்லோ வெள்ளாமையாகும் ஏதிலானுழுத்தடித்தகதையுமாச்சே: (௧௪)

கதையாச்சுவுலகத்தில்ஞானமோடுவாதங் கைகண்டாற்சொல்வாரேகல்போல்நெஞ்சம், அதையாச்சுயிதையாச்சு யென்றுசொன்னால் அவன்கையிலொன்றுமில்லையறிந்துகொள்ளு: உதையாச்சு அரனுடைய தொழிலேநித்தம் பூதுவானவன்யாதியுண்மைகேளு. கதையாச்சு ஆறுலும்பொங்கியுள்ளம்சுடுவோன்பாரசயோகிஞானிதானே; (௧௫)

தானென்றவாஙியிலேயொண்டுவிதமுண்டு சண்டாளவாஙியென்று லுண்டுத்துப்பொங்கி, வானென்றஞானமென்னுவேதைகண்டபின்பு மகத்தானபெண்ணேடேகூடியாடி; கானென்றராகமொடு கேளிக்கைப் பார்த்துக் கண்டவுபண்ணைத்தாய்போலேகருதிச்சென்று, ஊனென்றவுடம்புக்குயெடுத்துபோவென்பா னுலுத்தனுக்குச் சனனமென்றநகரந்தானே: (௧௬)

நரகமென்றபெண்மேலேயாசைவிட்டு நாதாந்தம்வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்பார்த்து; நரகமென்னவுலகமெல்லாமனதில்வைத்து நலமானதேவியுடகிரிகையிலேநின்று, நரகமென்னஜடமூதலாய்நாமல்லவென்று காட்டிலுள்ளேதசதிட்சைகடந்தபின்பு' நரகமென்றசிவசொத்தைவறுமைபோல்நின்று நாமறியோம்வாதமென்று யிருப்பார்காணே. (௧௭)

இருக்கையிலேசதகோடிதொழிலேச்செய்வார் இந்தனைக்குப்பொருளேதுயிவன்வறுமைக்கென்பார். இருக்கையிலேசெயநீருஞ்செந்தூரஞ்சுன்னமெடுத்தெடுத்து யடுக்கிவைப்பார்அனேகங்கோடி. இருக்கையிலேதொழிலெடுப்பாயார்க்குங்காட்டாரில்லையென்பாருண்டென்பாரனேகம்போகள் இருக்கையிலேசதாசித்த பறிவனாட்டியிருப்பார்கள் பவு[illegible] (௧௮)

வாதியென்றாலவன்வாதிமவுனவாதி மகத்தானபிரபஞ்சத்தேஇரு
ந்தாலெனன் - வாதியென்றால்ரசவாதிஞானவாதி வாக்காமற்சமாதியி
லேயிருந்தவாதி - வாதியென்றால் நிஜயதிநிர்மலத்தின்வாதிவாய்திறக்க
அண்டத்தேவாழ்ந்தவாதி - வாதியென்றாலவரிடத்தே சித்தர்செல்வார்
மயக்குகின்ற செனனமில்லை முத்திதாமே: (௯௯)

முத்தியிந்தவாதிக்குவருகுமென்று மூச்சுமுதற்சிவன்சொன்னதொ
ன்றுசொல்லி- கத்தியிந்தசிவசொத்தைப்பெண்ணுக்கீந்துபாழானவிதை
யமெல்லாம்பண்ணிப்பண்ணி- அத்தியென்றபஞ்சகத்தைபண்ணிப்பாவி
ஆங்காரத்தால்திரிந்துவேதைபோட்டு - மற்றிநின்றுஅலைந்தவர்க்கு கர
கமெய்திமாளுவார்கோடி ஜென்மமாளுவாரே' (௱)

மாளாமலிருக்கலல்லோவாதஞ்சொன்னார் மாண்டிறந்துமாண்டிற
ந்துபிறக்கவென்றே; வெருளாமல்மனம்பிடித்தவாதியானால்வெகுசுளுகு
யேறுதற்குஞானவீதி, அருளாமோ பொருளாமோ வென்றுயெண்ணி
அலையாமல்நின்றவனேவாதயோகி' இருளாமோ வெளியாமோ வென்று
யெண்ணி யேகவெளிசுத்தயிருளாகிப்போமே; (௱௧)

ஆகவப்பாயிருபத்து அஞ்சுநூறு
அறைந்திட்டேன்வாதத்தை யறிந்துகொள்ளும்
ஆகவப்பாயிதுக்குள்ளே ஞானம்நூறு
அப்புறத்தேசொன்னதொருஞானம்நூறு
ஆகவப்பாயிருபத்து யெறநூறு
அறிந்தமட்டும்சொல்லிவந்தேன் வல்லோருண்டோ
ஆகவப்பாடார்த்துரைத்தாசிக பரமுஞ்சித்தி
ஆதியென்றகுருவருளால் சொன்னேன்முற்றே;

சட்டைமுனிநாயனார் ஞானம்௱;

முற்றும்,

சிவமயம்.

கைலாயக்கம்பிளிச்

சட்டைமுனி நாயனார்

அருளியபின்ஞானம் - நூறு.

கைலாயப்பரம்பரத்திலென்னையாண்டக்கடவுளானுந்தெக்ஷணாமூர்த்திபாதம, கைலாயத்தெனையீன்ற ஆயிபாதங் கருணையுடன்போற்றிசித்தம்ஞானம்சொல்வேன், கைலாயகிற்குணமேகிற்மலமேதேவர்காட்டுகின்றீர் கேசரியைச்சின்மயமாய்க்கையில், கைலாயபரம்பரையாய்வந்தபேர்க்குக் கடைப்பிள்ளைஞானத்தைப்பாடுரேனே. (௧)

பாடுகிறேன்சரிதையென்ன தேவியுடதீட்சைப் பரிவானகிரிகையன்னதேவியுடபூசை, பாடுகிறேன் யோகமென்ன மாசியற்றவமூர்தம்பாங்கானஞானமென்னமௌனத்தநதம், பாடுகிறேன் திடத்திரகதனையிதோசீநம் பாங்கான அஞ்சலிதான்மனமடக்குந்தேகம்; பாடுகிறேன் பரன்முன்னிவனுக் கேயென்றால் பரிவானல ஞானவித்தைப் பலிக்குந்தானே: (௨)

தாமென்றஞானத்தின்பூமிகேளுசாதகமாயோகமென்ற அகாரவீடுவானென்ற பூமியிலேவித்தைசேளுமருவிகிற்குமரிவானவுகாரவிந்துவேனென்றவெளியெல்லாம்படைத்துநின்றுவேதாந்த அந்டமென்றமகாரமாச்சு, கோனென்றநாதமங்கே குழூரியாடுங்கூப்பிட்டார்கேளாதுகண்ணும்போச்சு. (௩)

போச்சப்பாதத்துவங்களனித்தியப்பட்டுப் புலன்கெட்டு நிலங்கெட்டு பொறியுங்கெட்டு, ஆச்சப்பாமனவரையில்மயங்கிநின்று ஆடுறதோர்படம்போலசைந்ததள்ளு'நீச்சப்பாகடுநீச்சுதிரோதாயிவெள்ளம் நிலையேதுகரையேதுதவணையேது. மூச்சப்பாயடங்குமுன்னேமாயைவந்துசுதநி முதிர்ந்தறிவைதள்ளிவிடு மோசங்காணே, (௪)

காணப்பாமனவரையாமாறுக்குள்ளே கடந்தேறப்போகாதுகலக்கமெ[illegible]ன்றால் மனதூணுதவுற்றுபெள்ளடித்

தானுமாகையைவந்துதட்டும்; வீணப்பாவுலகத்தோர்ஞானமெல்லாம் வேதாந்தசித்தாந்தமென்பார்கோடி-தோணப்பாஞானமென்னகண்டிப்பில்லைச் சுடர்கோடிவொளிபோலதோனறுந்தானே.

தானென்றநிர்மலமாமனத்தின்வீதி தாண்டறிது தாண்டினலரிவிபோற்றும்-கானென்றமனதுசாதகத்தைக்கேளு கற்பமுண்ணவஸ்துண்ணல்வாசிகோறும்-பானென்றபானத்தின் போதையியேகில்லுபகலானுங்கேசரத்திலமனந்தானெட்டும்வானென்றவெட்டவெளிவடிவுகாணுமாச்சல்மெத்தயாச்சல்மெத்தமருவிகூடே (௬)

கூடுவது சிமக்குமுன்னேகுளிகைகூட்டுங் கூப்பிட்டால்பூரணந்தான்கூடப்பேசும்-மாடுவதுமனவரையில்மாயம்போக்குமருவிலேசாக்ஷின்றுஆட்டிவிக்கும்- நாடுவதுபூரணத்திலேற்றிக்காட்டும்நல பானசாணையார்செவுனமீளுஞ்ருதம்-தேடுவதுசித்தருக்குக்குளிகைகேட்டுசெகத்தோர்க்குவாதமென்றதேட்டுத்தானே (எ)

தேட்டானவரைகடந்துமனமூந்தாண்டித் தெளிவானவறிவினுடவரையுந்தாண்டி- நீட்டானபூரணத்தின்வரைகாணவென்று நேரானமூன்றுவரைபேறிச்சொக்கிப்- பூட்டானபூட்டென்றுயிரங்கிவிட்டேன்மைந்தாபுகழானபெருவெளியிலேறப்போகா ஆட்டானசைலாயப்பரம்பரையாய்வந்த வாச்சரியமூலகுருவாக்குங்கேளே, (அ)

கேளப்பாமூலருக்கு காலாங்கிபிள்ளைக் கெடியானகாலாங்கிமைந்தன்போகர்—நீளப்பாபோகர்பிள்ளைக் கொங்கணர்தான்சேளு நேராகநான்குமுறைபேரனுகி—தாளப்பாமேருவிலேதவசுபண்ணிசாதகமாய்கைலாயவர்க்குமானார்-ஆளப்பாபிள்ளையென்றுலவரோபிள்ளை யாச்சரியமின்னுமுண்டுசொல்லுறேனே: (கூ)

சொல்லுகிறேன்சிங்கென்று முன்னேயூணி சோதிகண்டபின்பதிலேமனதையூணி-சொல்லுகிறேன் அங்கென்றுபின்னே யுன்னிசோதியிலேஅக்ஷரங்கள்தனமுங்கண்டு-சொல்லுகிறேன்பின்பல்லோமவுனமுன்னி துடர்ந்தேறிதளமெல்லாம் பார்த்துக்கண்டு-சொல்லுகிறேன்புருவமையமனத்திற்கூடி துரிதமென்ற அறி... (ய)

சொக்கியல்லோ அறிவைவிட்டுமுகண்டமேறிதுயரறவேசமாதியு
ள்ளேகற்பமுண்டு' சொக்கியல்லோமூன்று வரைசடத்தேரீடொக்கசு
ரூபவரைகாணவென்று துணிந்துபொங்கி, சொக்கியல்லோயேறுதற்கு
பின்னவிதமென்றுசோதித்துக்குளிகையெல்லாம்பார்த்துப்பார்த்துசொ
க்கியல்லோயேற்றிவைக்குஞ் சுரூபமணியென்றுசூக்ஷமாய்மூலருடநா
ல்பார்த்தாரே. (௰௧)

பாத்தறிந்தாரிந்தமணி வாவெதென்றுபரிவானகயிலாயதெக்ஷணு
மூர்த்தி; சேத்தறிஞ்சதம்முடையவர்க்கமான சீடரிலே திருமூலர்சண்
டிகேசர் மாத்தறிஞ்சசனகாதிநால்வரோடுமருவிநின்றவியாக்கிரமர்பத
ஞ்சலியினோடு போக்கறிந்தவடியேனோ டொன்பதுபேர்பிள்ளைப்புகழா
னபூரணத்திலெழும்பென்றாரே (௰௨)

எழும்பையிலேநிர்மலம்போற்சடமோகாணுதேனென்றும்பூரணந்
தானெதுக்கபபேசும், எழும்பையிலேகுளிகைமுதற்கண்டிறப்பதுயே
ற்றியதோர்தீபத்தின்சுடர்போர்காணும்எழும்பையிலேதேகமில்லைகோ
டாகோடிபேற்காணும்யெடுத்தஜடஞ் சூட்சமாயிருந்துதென்றால், எழு
ம்பையிலேமேலெழும்பி மௌனமுத்து மிருந்துரைத்தசமாதியுடபலந்
தான்காணே; (௰௩)

காணப்பாசொரூபமென்று கமலிதானென்று கையடங்காதப்பட்ட
மாசித்தியொன்று,பூணப்பாகைகொடுத்துசின்மயமாந்தேவர்பொருளோ
டேவருளானபோக்குக்காட்டி,தோணப்பாந்தான்றிறிக்கும்சும்மாஅம்
மாசுகமாகயிசைந்ததிலே சொக்குமென்றார் வீணப்பாமற்றதென்றார்சி
ன்மயத்தைக்காட்டிவேதாந்தமூலத்தைவிளம்பென்றாரே: (௰௪)

விளம்பினார்சனகாதி வேதாந்தங்கோடிவிதித்தாரே மவுனத்தைச
ண்டிகேசர், விளம்பினார்பதஞ்சலியுமனந்தங்கோடி விரித்தல்லோ திரு
மூல ரனேகஞ்சொன்னார்' விளம்பினார்வாவா தாமென்றுயானும்விரியா
மலிரநூறுஞானஞ் சொன்னேன்,விளம்பினார்வெகுவாகயென்நூல்கொ
ஞ்சம் வேதாந்தமிரநூறும் விரைந்துகாணே

காணப்பாமும்மணியுங் கயிலாயவர்க்கம்கழியாமர்பிள்ளைகட்கேம
ற்றோர்க்கில்லை, தோணப்பாவிதுமூன்றுஞ்சித்தர் சொல்வார்சொற்பெ
ரியபூரணமே சொல்லவேணும் வீணப்பா ஆராலுஞ சொல்லக்கூடாவே

நாந்தஅந்தத்தில்வெளியிற்கூட்டும். ஆணப்பாவருபத்துநாலும்ரப்புக்குள் ஆருக்குங்கிடையாது அறியார்காணே. (௰௬)

அறியாதகுளிகையுடன் சாரணையிற்குத்து அதன்பெருமை காணவென்றால்கொங்கணரைக்கேளு அறியாதவண்டமுதற்புவனமபார்த்துமருவியதோர்பதம்பார்த்துத்திரிந்து ஆடி குறியாகக்கற்பமெல்லாமேறிப்பார்த்து கூறுதபூரணத்தைக்காண்பேனென்றுநெறியாகமனமுறைக்கக்குளிகைகட்டி நேராகமனவரையிலேறினாரே. (௰௭)

ஏறினாராறுவரையிலியல்புங்கண்டு யிதமாகவறிவினிடவரையிற்சென்று-தேறினார்மனமுரைத்தார்கண்டத்தேறசேர்ந்தேறிசேர்ந்தேறியொருவரையிற்றாண்டி, கூறினாரிவ்வளவு மொன்றேயென்றார் கூசாமல்மருவரையில்குதிரைப்போட்டார், மாறினால்சென்றுமனம்பிடித்துச்சென்றார்வரைமூன்றுங்கடக்கவொருகற்பமாச்சே. (௰௮)

ஆச்சப்பா நால்வரையிலேறும்போது அரகராவொருகோடியிடிபோல்நாதம் மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்றோணா முதிர்ந்தமனமாயையினால்யின்னுஞ்சென்றார் கூச்சப்பாஐவரையிற்போக்கி நின்றுகுருகுணமொழித்ததிலேமனமுந்தேறி, போச்சப்பாசடமொன்றுநிராசையாகி புககினார் அறுவரையிற்புக்கினாரே (௰௯)

புக்கியல்லோசுழல் காற்றின்றும்புபோலே புலம்பினார்மூலருடபேரன்பேரன்மக்கியல்லோமனம்போச்சுகுளிகைபோச்சு மாறாதமௌனமுன்னேமாண்டுபோச்சுஒக்கியல்லோசிலம்பொலிதானுள்ளே வாங்சஓகோகோகுளிகையதுகீழேவாங்குசொக்கியல்லோயென்செய்வேனென்றுயேங்கித்துரியத்தைவிட்டுமெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரே (௨௰)

கீழ்க்கொண்டார்கீழ்க்கொண்டகெடியாஞ்சித்தர் கேசரத்தைவிட்டுமெள்ளஅறிவில்வந்துநின்று:நாட்கொண்டபாடெல்லாம்நினைத்துக்கொண்டுநான்பிழைத்தேநான்பிழைத்தேனென்றுசொல்லி-ஆட்கொண்டயென்குருவேபூரணத்தினின்றீர் ஆச்சரியமெனையின்று மிவ்வரையேயையா வேட்கொண்டயென்றவத்தையீந்தேனையோ வெருவெளியாஞ்சிலம்பொலியையேமேவென்றாரே (௨௧)

மேவென்றுசொல்லுமுன்மேமேற்கண்டபோகர் வேதாந்தசிரோன்மணியைபெற்றதினன்மைந்தா - [illegible] ரேசீடர்

கோடிலக்ஷத்தோருசிஷருண்டோகாணேன், பானென்றவேதாந்தஞ்சி த்தாந்தமபார்த்து பறக்கிறதோர்குளிகைமுதல்வாதம்பார்த்து, தேனெ ன்றகைலாயவர்க்கமாகி சித்தருக்குச்சித்தராய்ரிஷிபானோ, (உஉ)

ரிஷியென்னசிலம்பொலியைக்கண்டாருண்டோ கோரகயதுக்குள் ளேசேர்ந்தாருண்டோ. ரிஷியென்னரஸவிதத்தையறிந்தாருண்டோ விமி ஷத்தில்கவனமுற்றுத்திரிந்தாருண்டோ. ரிஷியென்ன அண்டமுதற்பு வனந்தாண்டிநின்றநிறையாய்க்கண்டுவந்தோருண்டோசொல்லும், ரிஷி யென்னமவுனமுத்துசமாதிக்குள்ளே நின்றதினால்நிகைமையாய் வினை வாய்க்காணே. (உ௩)

காணப்பாரிஷியாட்டுஞ்சித்தராட்டுங் காரணமாய்மவுனத்தே நின் றோராட்டும், பூணப்பாபூரணத்தைநின்றோராட்டும் பொன்னகமாமுக லாய்புகழ்ந்தோராட்டும், தோணப்பாவாசியுடகுதிரையாட்டும் ஒன்றும ற்றுத்தன்மயமாய்நின்றோராட்டும்; தோணப்பாயிதுவெல்லாங் கொங் கணர்க்கேயல்லால் ஞாலமிற்சித்தருண்டோசொல்லிடோ, (உ௪)

சொல்லிடமாய்ஞானமுண்டோகுளிகையுண்டோ சூட்சித்தகற்ப முண்டோ வாசிதானுண்டோ, மல்லிட்டவாதமுண்டோ சுன்னமுண் டோ மகத்தானசிங்கியுண்டோஜெயநீருண்டோ; வெல்லிடர்விடமுண் டோசாரணைதானுண்டோவெவ்வேறேகூட்டுகிறதுடோரியுண்டோ, அ ல்லிடர்வேதைச்குநிரு வணந்தானுண்டோஅப்பனேபதினேழுமமைத் தனரோ. (உ௫)

அமைத்தியவர்மூனுகாண்டம் பாடியதோரங்கமென்று நித்தப்பி ள்ளைக்குமறிவுதோன்றும்; அமைத்தியவர்பாடினதுபொற்கம்பிபோல் அறிவுகெட்ட மிலேச்சருக்கும்வாதசித்தி: அமைத்தியவர்கருவெல்லா ம்வெட்டவெளியாகஅங்கங்கள்மறையாமற்சொன்னார்சொன்னார், அமை த்தியவர்பாட்டுக்குநம்முடையநூல்தானருகாகுமறைப்பென்று அமைத் திட்டாரோ (உ௬)

அமைத்திட்டாரன்னூறுபிள்ளைகளைவேண்டு அம்மம்மாவெகுதே ளிவுசாத்திரந்தான்மைந்தா, நிறைத்திட்டஆரணம்போல்வெட்டவெளி யாகநீங்காமற்றுறந்துவிட்டாரருளோடுபொருளும், குறைந்திட்டபுத் தியல்ல கிட்களமாம்புத்தி கூறுதபொருளையெல்லாங்கூறிவிட்டார்: ம றைத்து [illegible] வாம்வெட்டவெளியாக வாய்திரக்காவித்தையெ ல் [illegible] (உ௭)

வளங்கியதோர்கொங்கணரால்மூலவாக்கமகத்துவந்தானுண்டாச் சுமக்காள்; விளங்கியதோர்கீர்த்தியுண்டொவுங்களாலப்பா வெட்டவெளிககப்புரத்தேசெல்லமாட்டார்; மூளங்கியதோர்குளிகையென்னகாயசித்தியென்னமூச்சற்றவிடத்திலேநோக்கமென்ன; பிளங்கியதோர்சித்தருடவர்க்கமென்ன பேய்மக்காள்மூவஞ்சுபேரிற்றானே. (உஅ)

தானென்றுசொன்னதென்னயென்னைப்பெற்ற சச்சிதானந்தவெள்ளத்தயவுள்ளாரோ, கோனென்ற முககுளிகை நமக்குண்டையா கொடியதொரு மவுனவித்தை நமககுண்டையா; பானென்றவாசிவித்தை நமக்குண்டையா பாங்கானகாயசித்திநமக்குண்டையா, வானென்றவெட்டவெளியேறியாடி வருகிறேன்விடைகொடுத்துவாழ்த்திடீரோ. (உகூ)

வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினால்பூரணந்தான் வரைகடந்துஆறுவிரைவேறுவாயோ, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினால்நாகத்துள்ளே மயங்காமற்செல்லுவையோமைந்தாசொல்லு' வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினாலிடியிற்றுள்ளே மயங்காமற்றியங்காமல்மருவுவாயே, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பிலென்னமுன்னால் வாய்பேச்சோவரைகடக்குமார்க்கந்தானே, (௩௰)

மார்க்கமென்னயென்னையீன்றகைலாயமூர்த்தி மகத்தானசமாதியுள்ளேகற்பமொன்றுவாழ்ந்தேன்' சேர்க்கமென்னசிவாலயங்கள்பலியேதுண்டேன் சிவமேதுநீரன்றிவேறொன்றுங்காணேன், ஆர்க்கமென்னகுளிகையிட்டுசென்றுபோரோ அங்கங்கேமனந்தேறியேறிப்போரேன், தீர்க்கமென்னசொக்கினாற்சொக்கிப்போறேனை திரும்பினாற்ஜடதோடதிரும்புரோனே. (௩௧)

திரும்புகையோயென்மகனேதிடந்தானுண்டோ சிறுபிள்ளைபுத்தியல்லோசெப்புராய்நீ - வளர்பிறையோதேய்பிறையோரவியினுள்ளே வருவதுபோலல்லவதுமாட்டிவாங்கும், பருப்பிறையோரவிகோடி பாங்கானவொளிக்குள்ளேகண்ணேகூசும் அரும்பிறையோமனந்தளும்புமேவொட்டாது அரகராயென்மகனேயறிவாய்நீயே. (௩௨)

அறியாதவரைப்பார்க்கநான் தானேறிஅய்யனே மூன்றுவரைக்குள்ளேசிக்கி, நெறியாகநால்வரையிலேரொட்டாமல் திரிஷுதிலறிவினிலேவந்துநின்றேன், மறிவானமனம்... ...க்தாம்ற

ஞேனாயான்காணேன்மைந்தா சொல்லு. பொறியானவழியடக்கி சூக்ஷமாகி போனவரார்போகருடபிள்ளைதானே. (கச)

பிள்ளையென்று லவரல்லோ போகருக்குப் பிள்ளைபுகழான ரிஷிகளெல்லாஞ்சித்தரென்பார்' தள்ளையெனறுலவர் தன்னைமூலரிடம்போன சச்சிதானந்தவின்பமானபிள்ளை, கொள்ளையென்றுலவர்கொள்ளைஞான வீதி கொடிதானசிலம்பொலியைக்கேட்டுமீண்டார், விள்ளையென்றுவந்தநூல்கிறதிபாச்சுவேதாந்த அந்தமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுசொல்வதென்னபோய்வாரேனையா புத்திசொன்ன புத்தியெல்லாம்போட்டிட்டாயோ, வாச்சென்றுநின்வயத்திற் பிறந்தபிள்ளைவந்தாலென் கெட்டாலென் மகததுவந்தானுண்டோ கோச்சென்ற நாதமெனபிடிதாலென்ன கோடிரவிகாந்தியென்றபயமுண்டாமோ, ஓச்சென்றசிலம்பொலியைக்கண்டு வாரோனொருமனதாய் பூரணத்திலுன்னிடமோ. (கரு)

உன்னிடர் அண்டமுதற் புவனந்தாண்டி யொருநொடிக்குட்பகந்தாண்டிமுப்பாழுந்தாண்டி, மன்னிடருள்மனையைக்கண்டுபோற்றி மருவியதோர்பூரணத்திற்சென்றுயேறி, பன்னிடர்தினந்தோறும்பழக்கமையா பாயுமினதுகடந்துவனாகளாறும், தன்னிடர்போகறியேனும தருளாற்போனோன் தயாளிதிகடாக்ஷித்துஅனுப்புவீரோ. (கசா)

அனுப்புறதுபிறகுன்னையான்சென்று வாரேனவ்வளவுங்குகைக்குள்பட்டமாயகில்; தனுப்பிறந்தகளிபோலசென்றுதாண்டி சாதகமாய்சொருபமணிமூன்றுங்காட்டி, கனுப்பிறந்தகமலியது மூன்றுங்காட்டி காட்டிலேயஷ்டமாசித்தினால்காட்டி, உனுப்பிறந்துமோர்தாண்டி யொருவாயிலேறி யுற்றுநின்றுமறுவனாயிலோடினேனே. (கஎ)

ஓடினேன்மூவனாயிலிடியோகோடி ஒகோகோரவிகோடி வன்னிகோடி, வாடினேன்மனமிளைத்தேன் மயக்கமானேன், வாயிவிட்டகுளிகைசென்றுயேறிப்போனோன்; நாடினேன்கற்பமொன்று மூவனாயிற்றுண்டி கலமாகநாலுவனாக்குள்ளேசென்றேன்; ஆடினேனாடினேனறிவுகெட்டேனரகாராமோசமென்றுயிரங்கினேனே; (கஎ)

இரங்கினேனாலுவனாக்கப்புரமேபோக யென்னாலேமுடியாதுயேதோ அறு[illegible] இரங்கினேனென்மக்காளுங்களாலாமோ யேதுசொன்னாய்[illegible] இரங்கினோனின்னாள் பின்னையார்

Page numbering incorrect

சொல்வார்ஏகவெளிதிக்காடுபிடியோகோடி.இரங்கினேனென்றேலேமு
டிவுகாணே ஏறினார்கொங்கணர்தானேறினாரே, (௩௯)

கொங்கணர்மருத்துவம்'

ஏறியதோர்கொங்கணரைப்போலேயில்லை யேகவெளிதியக்காட்டி
லெப்படியோபோனார், மாறியதோர்மனம்பிடித்தார்யோகநிஷ்டையானா
ர் மானாவுதுநிஜ'மென்றுவாமம்பூண்டார, கூறினதோரறுவளையைக்கண்
டுமூட்டிக் குமரியதோர்சிலம்பொலியைக்கேட்டுமீண்டார். ஆறியதோர்
மனதுகண்டுஈரவரேசித்தர் ஆச்சரியங்கொங்கணர்போலார் காணேனே,

காணரிதுகாணரிதுகோடாகோடி கண்டுநான்பாபருக்ஷசித்தர்க்கு
ள்ளே; பூணரிதுபூணரிதுவகண்டவீதி புக்கியல்லோசிலம்பொலியைக்
கேட்கமாட்டார்; ஊணரிதுஊணரிதுவெளியிற்பார்த்து ஓடுகிறோமென்
றீர்கள்மக்காள்நீங்கள், தோணரிதுதோணரிதுதாயாய்நின்றஞானம் சு
டருக்குள்ளோடுமதுஅரியந்தானே. (௪௧)

சாங்கத்தார்.

தானென்றபூரணத்தைசாங்கத்தோர்கள் சகலமெல்லாம்நிர்க்குண
மாய்நின்றதென்பார், வானென்றவெளியென்பாரொன்றுமில்லையென்பா
ர் வாய்பேசார்சொன்னாக்காற் போமோசொல்லு, கோனென்றகுருவரு
ளால்சமாதிகூட்டி குவிந்துநின்றுமவுனத்தின்நிலையைப்பற்றி, ஊனெ
ன்றவுடம்பைவிட்டுஅறிவாய்நின்று உலாவுரதேசங்கமென்றுவுரைத்தி
ட்டாரே. (௪௨)

உரைத்திட்டாகாரமென்றபிரிதிவுபோக்கி யோநிகிறவாசியினால்
யோகம்பார்த்து' மறைத்திட்டமவுனத்தோடேமவுனமூட்டி மருவியந்
தவறிவோடேவாசமாகி. நிறைந்திட்டவகண்டத்திற்சென்று ஆடிநே
ரானஅண்டமுதற்புவனம்பார்த்து, மூறைத்திட்டந்தப்பாமற் சமாதிநி
ன்றால் முழுயோகிமுழுஞானிமுமுக்ஷாவாயே: (௪௩)

ஆமப்பாயிதக்குமுன்னேயப்பியாசமார்க்க மறையுரோனஷ்டாங்கம்
நன்றாய்கேளு' ஓமப்பாவகையாகவிரித்துச்சொல்வேனுத்தமனேசாட்
டியாம்நித்திரையைப்போக்கு; தாமப்பா சதாநித்தம்தாரமத்தேநில்லு
சார்ந்துநின்றகேசரிலே சதாநித்தம்பாரு, சோமப்பால்கழிந்தோடுங்கே
சரியைக்கண்டால் சொல்லாதமூத்திரையைச்சொல்லுமோனே. (௪௪)

சொல்லுறேன் ரவிமதியும்வன்னிக்கு [illegible] விடமல்
லோகேசரிதானப்பா,சொல்லுறேன [illegible] ந்சுத்

நவெளியறிவோடேதாக்கியேத்தும். சொலுறேன்மனம் புத்திசித்த மென்பார்தொடர்ந்து நின்றகுருபதத்தைசூட்டிக்கேளு, சொலுறேன ஹந்தமட்டும்புருவமையம் சூக்ஷதொட்டேறி யஷ்டாங்க துரைக்கே ளே: (௪௫)

கேளப்பா யேமத்தைச்சொல்வோனாலுங் கெடியானனேமமுடனுசன மூங்கண்டு. வாளப்பாபிராணாயம்பிரத்தியாகாரம் மகத்தானதியான மொடுதாரணையுங்கேளு, தாளப்பாசமாதியிடதிட்டையங்கம் தனித்தனி யேசொல்லுகிறேனன்றாய்ப்பாரு, வேளப்பாயேமமென்ற யத்துஞ்சொ ல்வேன் வேதாந்தபொருளறிந்தோர்பெரியோர்தானே. (௪௬)

பெரியோர்களகண்டமென்றஆன்மாவைநோக்கி பேரானபரிச்சின்ன மனதுமாகி; அறியோர்கள் சாதியென்றஆச்சிரமும்விட்டுஆசையென் றவிகற்பமெல்லா மடித்துத்தள்ளி; பரியோர்களிங்கிசையைநீக்கிப்போ ட்டு பராபரத்தைநேசகுவதே அங்கிஷயதாகும்; சரியோர்களாவது ஞ்சகலமதத்தாலுந் தனித்தனியேகண்டிக்கப்படாதென்பாரே. (௪௭)

என்பார்களிங்கிசையாயிருக்குமான்மா யெங்கெங்குந்நிறைந்திருந் தசுரூபமூர்த்தி, அன்பார்களிதுவலலோசத்தியந்தான்மைந்தா ஆரதிக ஆன்மாவார்சரீராதிசுபாவம், வன்பார்களபகரிப்பைவிட்டுவிட்டுமனமு ணைத்தாலூரதிகமென்றுபேரு; தன்பார்கள்பிறச்சரியுஞ்சரீராதிசுபாவந் தாமென்றதத்குலத்தின்லக்ஷணந்தான்பாரே. (௪௮)

பாரப்பாபிரம்மமதுசுபாவமாக பரவியதுநிரந்தரமுஞ்சஞ்சரித்தா ல்மனது, நேரப்பாபிரம்மமிதுசரியமிதுதான்கண்டாய் நிரந்தரமுந்தய வினுடனினவுகேளு; தாரப்பாசரீரததில்வருத்தத்தைநீக்கி சகலஜெனம் நம்மைப்போலென்றுயெண்ணி, ஆரப்பாசுபாவத்திலனுபோகஞ்செய் வார் அவரல்லோதயவுடைத்தோரறிந்துகாணே, (௪௯)

காணப்பாவேதாந்தசாத்திரமோசெம்மை கரைகற்றசமையமெல் லாம்பொய்யென்றுதள்ளி' ஆணப்பாதிடப்பட்டால் ஆக்ஷேபமென்பார் ஆஷணமுஞ்சிதளமுஞ்சுகதுக்கத்தாலே, வீணப்பாமானமிமானம்வந்து வெறும்வெளிபோற்சொற்பனமாமென்றுதள்ளி; தோணப்பாதாங்காமல் கண் [illegible] மையமென்றுசொல்லலாமே, (௫௦)

சொல்லலாம்வேதாந்தத்துள்ளே முத்திதோகுறியாஞ்சாத்திரத்ன்முத்தியில்லை - வெல்லலாமகினாலே சொன்னபொருளெல்லாம்வேறில்லைகாமதுதானென்பதல்லோமுத்தி - அல்லலாஞ்சொற்பனம்போலவத்தையிலேகண்டுஅகிலமென்றபிரபஞ்சமெல்லாமெடுத்துமுழுகி-நிலலாமற்புதமாய்நிற்கயிடமற்று நிர்மலமாய்நிற்கிறதோர் பூரணந்தானென்னே; (௫௧)

தானென்றபூரணந்தானாமென்றெண்ணி சதாநித்தம்மறவாமலிருந்தானாகில்-வானென்றகவிதாகாரியாச்சுதாச்சுமருவியதோராசாஸ்சரத்தினாலேயப்பா-கோனென்றதன்னிடத்தேவந்ததொன்றுமில்லைகூடிநின்றுபோனதில்லையென்றுயெண்ணி, வேனென்றநிர்க்குணனும்வேறொன்றுமில்லைவேதாந்தநிசமென்றார்கௌசமாச்சே; (௫௨)

ஆச்சப்பாசேமத்தைச்சொல்லக்கேளுஅறையுறேன்கன்றுசபூரணந்தான், வாச்சப்பாசத்தியமென்னமித்தையென்ன மருவியதோர்கானென்றுநானென்றதாரு-வீச்சப்பாநமக்குவந்தபந்தமேது வேதாந்தசாஸ்திரத்தால்விளங்கப்பார்த்துகூச்சப்பாஇடப்பட்டார்தவசென்றுசொல்வார் குலாமரிட்டவிடமெல்லாங்குருட்டுநோக்கே; (௫௩)

நோக்கப்பாபிரமந்திலோகத்துள்ளேநுகர்ந்துநின்றகாமியத்தைநரகம்போலெண்ணி-வாக்கானவெறுப்புவத்துசொற்பனபோலெண்ணிமசகமிதுவென்றுதள்ளிமனதேறி- தாக்கானபொருளல்லோசச்சுதாநந்தம தடையறவேதானானார்சந்தோஷமாச்சு-போக்கானவேதாந்தம்பிர்ம்மசாரம்புகட்டுகிற குருச்சொல்லும்பூரணமென்றெண்ணே, (௫௪)

எண்ணியதோர்மூன்றையுந்தானுண்மையென்று யெண்ணியிருக்கிறதுஆமொன்றுயியம்புவாகள்- தண்ணியதோர்குருவுரைததவுபதேதத்தைதானறிந்துபூரணமாய்முத்தனாகி- பண்ணியதோர்பதாமலெல்லாங்குருவுக்கேயீய்ந்து பராபரத்தைதன்தேகம்போலேயெண்ணி - அண்ணியதோர்சுகமுடனேதுக்கமெல்லாம்ஆர்செய்துந்தனக்குவரந்தாப்போலுங்காணே, (௫௫)

காணப்பா விப்படியேதீர்த்தியானால் கைகடந்தசிவபூசை யென்றுசொல்வார்-வீணப்பாசகலநூலென்றுதள்ளி விளைந்துநின்றவிரத்தியெலலாவிட்டுவோடி-ஊணப்பாகுருப்பிறகே நிழலைப்போலே வுற்றமனேசச்சுதானந்தனானால்- ஆணப்பாதேவிக்குமுபசரித்து... றதேசிறவணமென்றுவறிந்துகொள்ளே, (௫௬)

அறிந்திந்தவேதமிலேவுட்டுநீயுமப்பனேவாசனையாம்பிரபஞ்சந்தாண்டி, வறிந்திந்தபுத்திராதிபாசத்தாலே மாய்ம்வந்துமுட்டையிலேகலச்சையாக்கிச், செறிந்துஅதைபடிச்சகத்தில் வேதாந்தம்பார்த்துசீராகநிற்கிறதேசெம்மையாகும்;நெறிந்துநின்றவேதாந்தப்பிரமந்தன்னில் நினைவோடுவருகிறதேயாசைதானே, (௫௭)

ஆசையென்றுமதியென்றுமதற்குநாமம்அப்பனேதான்பிரம்மமென்றுஆசான்' நேசையென்றுவுபதேசப்படியே யென்றும்நேராகவேதாந்தப்பொருளென்றெண்ணி,பூரணமென்றுமற்றதெல்லாந் தள்ளிவிட்டாலுத்தமனேசிவமென்றுசொல்லுவார்கள், காசையென்றுவென்னென்ன காரியங்கள்வந்துங் கைவிட்டதுக்கம்வந்துங்கலங்கிடாதே' (௫௮)

கலங்காமல்நாம்பிரம்மமென்றுயெண்ணிகவடற்றுநிரந்தரமும்வேதாந்தம்பார்த்து,மலங்காமல்நிற்கிறதேவிருதமப்பாமகத்தானநேமமென்றபத்துமாச்சு' இலங்காமலிருபதையுமனுஷ்டித்தாக்கா லென்கனேமனதிடமாயில்லாவிட்டால, துலங்காதசுவரில்லாசித்திரம்போலாருஞ் சுழிபதுதானடிப்படைமூன்றென்றும்வாறே (௫௯)

வாராகசுகாசனமாயிருந்துகொண்டு மருவியதோர்மூலத்தில்வங்கென்றுபூரி' கூறுகும்பித்துமாத்திரையையேற்றிக்குறியோடேசிகாரத்தால்ரேசிரேசி, தாராகவிப்படிதானங்கென்றுதும்பிசாதகமாயிதுமூன்றுந்தீர்ந்தபின்பு, ஆறுகஅகாரமுதலுகாரங்காட்டி யப்பனேமவுனத்தாற்கும்பித்தேறே, (௬௰)

கும்பித்துமௌனந்தான் குவிந்தபின்புகொள்கியதோர்மூலத்தைவிட்டுநீயுங்,தம்பித்துக்கண்டத்தேநின்றவூது சாலடங்கியுரைத்தபின்புமேல்மூலம்நின்று; சொம்பித்துவறிவோடேமௌனம்பூரிச்சுகமாகப்பூரணத்தையதுக்குட்கும்பி' தம்பித்துமனத்தோடே ரேசகத்தைப்பண்ணு நலமானபிரம்மமென்றுபிராணனுச்சே, (௬௧)

ஆச்சப்பார்விதுவல்லோபிராணயாமம் அறிந்தவனார்சிவயோகியறியாமற்றோர். ஓச்சப்பாபிரபஞ்சமென்றவாசைவிட்டுவொன்றையுந்தான் மனதினு[illegible]ல், வாச்சப்பாவந்ததென்றகாரணமாக மருவி

யதோர்ஞானமென்றமாக்கத்தூடி' கூச்சப்பா காமியத்தைநரகம்போ லெண்ணிகூறுனகர்மமெல்லாம்விடுக்கனனறே. (௬௨)

நன்றாகவேதாந்தசாஸ்திரத்தாலே நாம்சாக்ஷியென்றுநித்தமுறை த்துநின்று: பன்றுனமற்றதெல்லாம்நாமல்லவென்றுபரவிநின்று வுலக மெல்லாமவித்தையென்று; கன்றுனவுரைப்புவந்துநிரந்தரமுநினைவாய் காரணகாரியங்களெல்லாந் தவிழ்ந்துபோட்டு,வென்றுனவொருபொரு ளாய்நின்றுயானு மூத்தறனேபிரத்தியாகாரமாச்சே; (௬௩)

ஆச்சப்பாமாயையொடுமாயவின்ப யப்பனேசுத்தசைதன்னிய மூ ன்றும்' போச்சப்பாவாகாயம்போலேயெங்குமோடியெங்குமறைந்திரு க்குஞ்சண்டாலுந்தான்; ஆப்சப்பாஅவர்களைத்தானதீர்த்தமூர்த்தி வா கனணிதோத்திரமாய்தியானம்பண்ண வீச்சப்பாபிரமம் மேன்றேதியா னமாச்சு விளம்புகிறேனேந்துவகைசமாதிதானே: (௬௪)

தானென்றவதிஷ்டானசைதன்னியத்தை தனையளித்துநிலவணாயி ல்தீபம்போல; ஆனென்றஅலைவற்றுத்திடமாக அப்பனேயகண்டமது தானாய்நின்று, வேனென்றதோற்றமற்றுயிருந்தாயானல்விளங்கியதோ ர் தத்துவலயசமாதியாச்சு' வானென்றசவ்விகற்பசமாதிகேளு மருவிய தோர்தத்துவலயசமாதிக்குள்ளே; (௬௫)

உள்ளாகவிருக்கையிலேபேசுஞ்சுற்ற முறவாகக்கேட்டாக்காசங் தானுவித்தை, தள்ளாகசவ்விகற்பசமாதியென்று திரானுரையாற்பெரி யோர்கள்கேளுகேளு' வின்னாகநிரிசானுவித்தைமார்க்கம்வியவியந்தச மாதியிலேநின்றிருக்கும்போது: தள்ளாகத்தன்னையனுசந்தானித்து த லயானசந்தானந்திரிசானமாச்சே. (௬௬)

ஆச்சப்பாயிதின்பேருகவ்விசர்பமென்பார் அருளியதோர்நிருவிக ர்பசமாதிகேளு, ஓச்சப்பாதத்துவலயசமாதிமூத்தி யுத்தமனேசாத்சா னுவித்தங்கேமறந்து, ஆச்சப்பாதூக்கமுற்றுமிருகம்போலஆச்சரியஞ் சத்தமெல்லாங்கேளாவிட்டால்' கூச்சப்பாசித்தமதுசொரூபத்துள்ளே கொள்கின்றூற்பூரணத்தில் நிருவிகற்பயாமே' (௬௭)

ஆமப்பா சமாதிவிட்டுசஞ்சரிக்கும்போ[illegible] திரங்கள் பார்க்கும்போது: ஓமப்பாகாலமென[illegible] ரபஞ்

சமில்லையென்றுதிடமாகி. சோமப்பாவிகாரந்தோற்றுகிற பிரபஞ்சஞ்சொற்பனமபோல்பாசமென் றமரியாதியடக்கி. வர்மப்பாநீவிரயாம்பிறவிருதியார்க்கு மசத்தானகாரணனுமென்றுயெண்ணே. (௬௮)

என்னியல்லோமனதுள்ளேபடாதேநீக்கி யேகமாய்நிருவிகற்பமாகிநின்று, அண்ணியல்லோபிரபஞ்சத்தின் விகற்பங்களளியனுபோகநிருவிகற்பசமாதியாச்சு: ஒண்ணியல்லோசொரூபத்திலயிச்சுநின்றுவுற்றிருந்த வகண்டவிர்த்திகாற்றில்லாததிபம்; தண்ணியல்லோ வுப்புண்டாபோலேமக்காள் சாதகமாயுன்னுருவங்கெட்டுப்போச்சே, (௬௯)

போச்சதுவுங் கடிகையொன்றுதானுய்நின்றாற் புகழானபெருமைசொல்லயென்றற்கூடா, ஆச்சதுவுமவுனமுற்றுவாயைமூடி ஆசையற்றிருந்தால்லோ வகண்டவிதி;வாச்சதுவும்பிரபஞ்சததிற்கண்டதெல்லாம் வாலையுடனுனாபோலும் மலைபோற்காணும், கோச்சதுவுஞ்சிலந்தியுடநூலும்போல கூறுமத்தினங்கம்போற்குறியைக்காணே; (௭0)

குறியானவிண்ணுதித்தமேகம் போலுங்கோதியதோர் சொற்பனத்தின்பிரபஞ்சம்போலும்; நெறியானவகண்டாம்நம்மிடத்தேமைந்தாநேராகவுண்டாகிலயிற்றுப்போச்சு, சரியானவெவ்வேறுநாமமாகிபாழுலகநம்மிடற்தேதோன்றுந்தோன்றும் மறியாகவழிந்துப்போம்நாமேபிரம மற்றொன்றியில்லையென்றுமயக்கந்தீரே. (௭௧)

மயக்கமற்றுநானொருவனென்னுக்குளெல்லாமற்றொன்றுமில்லையென்றுதிரனாகித், தியக்கமற்றுயென்னேரமுள்ளிட்டுக்கொண்டுசேர்ந்துவருஞ்சந்தோஷதுக்கந்தள்ளி. முயக்கமறவருட்டொய்தும் வந்துமுன்னின்றுவிகற்பங்கள்பண்ணிணுலும்; அயக்கமற்றுமற்றுமனதிடமாய் சதுவாய்த்தள்ளியராதிகொண்ட கற்றித்தானுய்நில்லே (௭௨)

நில்லப்பாசஞ்சாரகாலத்துள்ளும் தோகச்சமாதியிலே யிருக்கும்போது; அல்லப்பாதொய்தம்வந்தாலாதரவுபண்ணியசையாதமலைபோலவிருக்கான்று சொல்லப்பாகற்பமது வகண்டத்தொய்துஞ் சூட்டிநின்றுதிடப்படுகல்மெத்தான்று - வெல்லப்பாவாசனையைவிண்டாயானல்மே... ...சே. (௭௩

மாயையுத்தி,

ஆச்சப்பா மாயையுத்திசொல்லவென்று லனேகமுண்டுசூக்ஷமாய் சொல்லக்கேளு-வாச்சப்பாதேசத்திற்பேதாபேதம்மருவியதோர் கிராமத்தில்கிராமபேதம், ஒச்சப்பாதிறங்களிலெகிரகங்கள்பேதம் ஓகோ கோச்சனைகளிலேயனேகபேதம்-வீச்சப்பாபுத்திகளிற்பேதாபேதம்வெகுமோகமாயுத்தாற்றேன்றுங்காணே. (எச)

ஞானவான்'

காணப்பாவின்னமயமாயிநின்று கலந்துநின்றபிராணமயகோசமாச்சு-ஊணப்பாவிக்கியானமயமுமாகி; யுத்தமனேமனோமயமாங்கோச மாச்சு-பூணப்பாவானந்தமயமுமாக பொங்கிற்றுவஞ்சுதிறைபோதத்துக்கு-தோணப்பாதிறையஞ்சுமாயைமாயைசொல்லுகிறேன்சூக்ஷத்தை பூட்டிப்பாரே' (எரு)

பூட்டியதோர்விசிஷ்டனென்றும்விராடனென்றும் புகழ்பெரியவேமகற்பபோக்கேதென்றும்; நீட்டியதோரண்டமென்றும்புவனமென்றும் நேரானபதங்களென்றும்மாயையினாலாச்சு-ஆட்டியதோராட்டமெல்லாமாயையாட்டு அறிந்துகொள்ளு முன்மனமேமட்டைமாயை- மூட்டியதேர்மனமும் வந்தவனைக்கேகிற்கு மூதண்டமனங்கடக்க முடியாவாறே. (எசா)

வாரானவுலகத்திற்சுத்தவீரன் மனதோடேபோராடியருவில்மான்வான்-கூறுனஞானியென்றுலிங்கதறிப்புக்கிக் குறியானவம்பலத்தில்சேர்வாரப்பா -தாரானவுலகத்தோர்க்கெத்தஞானஞ் சகத்திரமாங்கோடியிலே யொருவர்சொல்வார்-வீரானசிலபேர்கள் சாங்கம்பேசிவிழுந்திறந்து விழுந்திறந்துதிரிவர்தானே, (எஎ)

தானென்றபிரம்மருமோரறிவிற்சென்றூர்சாதகமாய் மாலென்றலறிவிலுடமையம்-கோனென்றருத்திரனே ரருவில்ந்தங்கொள்கின்றமகேஸ்வரனோரறிவிற்றேன்றும் -வானென்றசதாசிவனுமணியைக்காண்பான் மகத்தானவைவருந்தானுயிக்கிப்பீடம்-வேனென்ற பஞ்சகர்த்தாவிம்மட்டுஞ்சென்றால் வேதாந்தியென்மட்டுஞ்சொல்வார்பாரே. (எஅ)

பாரப்பாசித்தரொன்றூர் குளிகைபோட்டுபகுத்தறிவாருன்மனையைப்பகுந்துபோற்றி - நேரப்பாதம்மோடுபூரண [illegible] ராகவோட்டம்-போல்நீஞ்சியாடி-சேரப்பாதிரு [illegible] திறு

ள்ளசித்தருக்கு அடுத்தவாறு - கூறப்பர்பூரணத்தீற்றிசைநாதந்தாண்டி
கொங்கணர்தான்சிலம்பொலியைக்கூடினரே' (எகூ)

கூடினார்மூலகுருபேரனென்று கோடின்கோடிசித்தரோடிப்பார்த்
தார்-ஆடினாராடினரேறமாட்டார் ஆச்சரியங்கொங்கணர்தாமகண்டிசித
தர் - ஓடினரோடினரனேகங்கோடி யோகநின்றநாதத்தி லொனறிப்
போட்டு-தேடினார்தேடினார்குளிகைதன்னைச்சித்தருக்குச் சொரூபணி
இட்டும்வாறே, (அ0)

வாரானசிரூபமணியாருடையவர்க்கம் மகத்தானதெக்ஷணமூர்த்
திவர்க்கம்-கூறானதொன்றுகிநிஷ்களங்கமாகிக் குவிந்துநின்றபொருளா
கிங்கூறொணாத-தாரானதற்பதமாய்அதுவுமற்று சச்சிதானந்தத்தில்நின்
றஆசான்-பேரானபிள்ளைகட்குமணியு மீந்துபெரும்பாதைமகாரமென்
றுபேசினரே' (அக)

பேசியதுக்கர்த்தமென்னவென்றுகேட்டால் பெருவிரலேநீயாச்சு
மேல்விரலேபோதமாசியதுவற்றக்காற்கவிந்தெடுக்குமுன்னேமக்களே
பிந்தபாரொன்றுகாட்டி - தேசியதுமகாரவித்தைசென்றுகூட்டி செப்பா
தேமகாவித்தைகுளிந்தஞானம்- வாசியதுக்கருகாதுங்கண்டுகொள்ளு
மக்களேசின்முகத்தில்நடுப்பாளாமே, (அஉ)

கடுவென்னவெட்டவெளியொன்றுமில்லை நானுமில்லைநீயுமில்லையக
ண்டவீதிகடுவென்னலகுவென்னமனஞ்செவ்வாறல் கண்டுகொள்ளுமெ
ன்றுசொல்லி கரத்திற்காட்டி, சுடுவென்னதாபமென்றமுனையைமுந்தி
சுடுகிறதுத்தியென்னமௌனத்தீதான்-விடுவென்னவிந்திரியபாழ்மையைநீயு
ம்விட்டகன்றுவறிவோடேமேவுமேவே, (அங)

மேவுமென்றகைலாயபரம்பரையாமாறு வெகுகோடிரிஷிகளுக்கு
வுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுசித்தறிலேயனேகங்கோடிமேருவிலேயிரு
ந்தார்க்கு முபதேசித்தார்-மேவுமென்றுயென்றேடேபதினாறுபேர்க்கு
விளங்கியவர்பதம்பிடிக்கவுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுயெழுவருடன் றி
ருமூலருக்கு விளம்பினார்மெய்ஞ்ஞானம்விளம்பினரே. (அச)

விளம்பியதோர்நாங்களெல்லாங் கயிலாசவர்க்கம்மேருவிலேயெடு
த்தவு[illegible]க்காள்-அளம்பினதோர்ஜனகாதியையரைத்தான்
வி[illegible]டியைவிட்டு- தளம்பினதோர்கொடி

க்கல்லோகொழும்புபோலே சதாசித்தங்காத்திருந்தோமையாகிட்ட- இ ளம்பினதேர்பந்துபோலனேகம்பிள்ளை கெடியிட்டுமொட்டியங்கேகிட் டினரோ, (அ௫)

கிட்டினேங்கைலாயபரம்பரையினலே கேளுமக்களாலாச்சரியங் கொங்கணர்தான்சென்று-கிட்டினேமென்றுசொல்லியீசானத்தே கெடி யானரசமுண்டுசட்டைபோக்கிக்- கிட்டினேமீசானந்துதித்தோமென் றுகெடியாகதவசிருந்து மூத்தனுகி-கிட்டினேமென்றுசொல்லிதக்ஷிணா மூர்த்தி கெடியரனபதம்பிடித்துபணிந்திட்டாரே. (அ௬)

பணிந்திட்டகொங்கணரைப்பார்த்துநாயன்பாருலகிற்பிறந்தவனே யிப்படிதானுய்-மணிந்திட்டச்சடம்போக்கிக் கைலாயத்தேகமானது தான்வெகுகடினமதிகமெத்த-கனிந்திட்டகனிவாலேவிறத்தாலே கலங் காமற்சமாதியுற்றுகயிலாயத்திற்-றணிந்திட்டபுத்திகொண்டேயிங்கேவந் தாய் சாதகமாயொருவரையுங் கண்டிலலேனே, (அ௭)

கண்டிலேனுச்சரியங்குமாரனேபாருங் கலந்தநற்சென்மமிவர் கை லாயமானர், ஒண்டிலேநாலதுக்குமகததுவந்தா னென்னவுற்றசிவவிந் துவுன்னிலப்படிதானுச்சு கண்டிலேனிவரைப்போற்சித்தர்காணென் கா ரணமாயிவனுக்குதீக்ஷிப்பேனென் பண்டிலேன்கொங்கணரை மயங்கவே ண்டாம் பரம்பரமாய்வாறுதந்து மௌனந்தானே. (அஅ)

மௌனவித்தைமூலருக்கு முன்னேசொன்னேன்மருவியவர்காலா ங்கிக்கதுவேசொன்னார்மகத்தானபோகருந்தானுனக்குச்சொன்னார்மவு வித்தை யகண்டாதியறிந்துகொள்ளு மறமுன்றுமயக்கமற்றுமௌனத் னதார்க்குமௌனவித்தையெய்தாக்காலவனேஞானி வாய்திறந்துபேசா தேமகாரம்நன்றே (அ௯)

நன்றானமௌனத்திற்கடிகைசேரநல்வினையுந்தீவினையும்நாசமாகு ம்; நன்றானமௌனமென்றுநினைக்கமூத்தி நல்லோர்கள்நினைப்பார்களம ற்றோர்காணர் நன்றானமவுனமல்லோரிஷிகள்சித்தர் நாலுதிக்குஞ் சொ ரூபத்தைக்கண்டார் நன்றான மௌனமலலோ [illegible] தோறும் நலமாககூடிபிடிதுகண்டிலாரே (௯௰)

கண்டிலார்மௌனத்திலனேகசித்தி காணுமப்பாசொல்லுகிறே னென்றுய்க்கேளுமண்டிலார்மந்திரங்கள்செபிக்கும்போதுஅப்பனேமௌனமென்றதீக்ஷைகேளு. ஒண்டிலாய்வாய்மூடிபேச்சுமற்று ஒருசேரைசமைத்துண்ணு ஒருபோதம்போ, விண்டிலாதென்னேரஞ்செபித்தாயானால் விளங்கியதோரேமூலக்ஷ மந்திரமுஞ்சித்தே: (௬௧)

சித்தாகுஞ்சித்தியுமாமெட்டெட்டுமோடுந் திறமாகநின்றவர்க்குமந்திரமுஞ்சித்தி, பத்தாகும்வேதத்தில்மந்திரத்தைப்பாவிபலபலெனப்பேசியவர்செவிப்பார்கோடி, கத்தாதும்நாய்போலேகற்றியென்ன காசிக்குமாகா துசித்தியில்லை, முத்தானமௌனம்விட்டால் மௌனம்பாழாச்சு மோசமிந்தவேதமெல்லாம்பொய்யென்பாரே. (௬௨)

பொய்யென்றுயெண்ணியெண்ணி யுலகங்கெட்டுப்போச்சப்பாவதனாலேயுகபேதமாச்சு; கையென்றுயோகத்தில்மௌனமுட்ட கடுஞ்சித்திபறிவுமட்டுங்கலந்துதாக்கு கையென்றநிர்க்கமப்பா ஆயிற்காணுஞ்சாதகமாய்மேல்மூலந்தாண்டிக்காணும்;மெய்யென்றுபிடித்தாக்காலவனேயோகி விரைந்துயிதையறியாட்டால்விருதாமாடே (௬௩)

விருதன்றேவுலகத்திலாசானென்று வேடமிட்டுவேஷமிட்டுமோடியேற்றிவிருதான்றேபணம்பறித்துப்பிழைப்பாரையோவேதாந்தமொன்றுமில்லைச்சாங்கமென்பார்; விருதன்றேகெடுத்துவிட்டா ருலகத்தோரைவேஷமென்றுமயக்காலேமயங்கிப்போனார், விருதன்றேசிஷருடபாவமெல்லாம் விளையாட்டுப்போலவாங்கிவிழுந்திட்டாரே (௬௪)

விழுந்திட்டாரென்றறிந்துகொங்கணரேநீர் தான் வெகுபிள்ளைபெற்றிராமுன் ஞா றுபிள்ளை; நழுந்திட்டப்பிள்ளையுண்டோ திறந்தானுண்டோநலமாகவும்மைப்போலானருண்டோ அழுந்திட்டசமாதியுண்டோ தியானமுண்டோ ஆகாதபிள்ளையுண்டோசொல்லுஞ்சொல்லுங், கொழுந்திட்டதேவரீர்கருணையினாலையா கொஞ்சமற்றபிள்ளைலேகூடிலேனே: (௬௫)

கூடாதநல்லபுத்திசித்தர்வென்றார் கொள்கியேவரங்களெல்லாம்பூமியிலே [illegible] ண்டனிட்டு அனுப்பிக்கொண்டுநிமிசத்திற்குகையி [illegible] னாலதுவாட்டு வனறேசுதர் ஆக

ந்தபோகமுண்ட ஆண்மையாண்மை, ஓடாளுலதுவொட்டு நிர்க்குணத்
தின்வீதிமொருமனதாய்நின்ற புத்தியுரைப்புத்தானே; (௯௬)

தாமென்ற கொங்கணர்போற்பிள்ளைபெற்றாலதற்குமடாகுட்டெ
ன்றார்கைலாயமூர்த்தி;வாமென்றசுந்தரானந்தன்விந்துவரவற்ற பூரண
ம்மேனதாபமென்ன, காமென்றவெளிகடக்கஅறிவோம்நாங்கள்கரையற்
றபோதத்தைப்பானஞ்செய்வோம்' கோமென்றகைலாயபூரணமேதே
வர் கொள்கியதோருற்பணமும் லயமுஞ்சொல்லே. (௯௭)

சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்மக்காள்நீங்கள் சுகமாகவாரிதியில்மே
கஜலம்போலே, அல்லுகிறதிவலையைப்போற்பிறப்புண்டாசு அதுவோ
க்கும்விப்ரமெனசொல்வீரையா.பல்லுகிறசந்திரனும்நீளாயப்பா வாங்
குபரங்கானரவியங்கேனன்றாய்ப்பாரு;சொல்லுகிறகெற்பத்தில் வித்துவு
ணினிசிந்துளிபரஞ்சத்திலுற்சின்னமாச்சே (௯௮)

ஆச்சப்பா ஜன்னமிந்தப்படியேயாகி லடங்கிறதும்கினியும்ரவிம
தியுங்கூடி;வாச்சப்பாசந்திரனிற்கலந்துபோனால் மாளுகிறவிதமிதுதான்
குளிர்ந்துபோகும்' நீச்சப்பாசினையொடுபாணம்ரண்டும் கோராகமஞா
ன்மணியைத் தொட்டுமீறும் ஓச்சப்பாலக்கமில்லையெழுவகைத்தோற்ற
முத்தமனோநாலுவகையோனிகாணே (௯௯)

காணிந்தப்படியெல்லாங்கண்டுகொண்டு கலங்காமலிருக்காமல்யுக
மேகோடி வானிந்தகாயமட்டேஜெகச்சாலமெல்லாம் மனந்தாண்டிஅறி
வில்வந்ததெல்லாம்போச்சு ஆனிந்தப்படிநீங்கள்சமாதிகொண்டுஅணை
விட்டால் குளிகையிட்டுவோடிப்பாருதோணிநதப்படி சொன்னேபோ
தமுன்னேதூக்கு சுழல்காற்றுத்துரும்மதுபோல்மவுனமாமே (௱)

மௌனமென்றீமொனெயாண்ட தக்ஷணாமூர்த்தி மலர்பணிந்து ஞான
மதுநூறுஞ்சொன்னேன்மௌனமெனறநாதாக்கள் பதத்தைப்போற்றி
வகையோடேநிகண்டாகவாதஞ்சொன்னேன் மௌனமென்றீர் ஞானம்
பொய்யென்றுசொல்லி வாகானசெயமண்டி போட்டேநூற்றில் மௌன
மென்றேசமர்சந்தான்மக்காள்மககாள் வாகானஞானமுறை முற்றுங்
கா[illegible]ன். (௱௧)

பின்ஞானம்முற்று